

ஈரோடு தமிழன்பன்

கலை

பிறைகள்

ஈரோடு தமிழன்பன்

கலை
பிறைகள்

பாப்லோ பாரதி பதிப்பகம்

95, இரண்டாம் முதன்மைச் சாலை

போளூர்த் தோட்டம் 2ஆம் கட்டம்

சென்னை 600 095

**கஜல் பிறைகள்
ஈரோடு தமிழன்பன்**

முதல்பதிப்பு 2012

பக்கங்கள்

144

கலை

ஒவியர் செழியன்

அமைப்பு

சா.ஐசக், திண்டுக்கல்

ஆக்கம்

'விழிகள்' தி.நடராசன்

பாரதி அச்சகம் சென்னை - 41

வெளியீடு

பாப்போ பாரதி பதிப்பகம்

சென்னை 600 095

தொலைபேசி : 044 - 23862121

9444184753

விலை: ரூ. 200

முன்மொழியும் மின்மினிகள்

எனக்கு ஆங்கிலம் வழியாகத்தான் இந்தியப் பிறமொழிக் கவிதைகளையும், உலகின் பல்வேறு மொழிக் கவிதைகளையும் அறிந்து கொள்கிற வாய்ப்பு. நில அடிப்படையில் எனக்கு நெருக்கமாக உள்ள தென்திராவிட மொழிக் கவிதைகளைக்கூட ஆங்கிலத்தின் வழியாகத்தான் அறிந்து கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. பிறமொழிக் கவிஞர்களோடு கலந்து கொள்ளும் நிலையிலும் ஆங்கிலமே தேவைப்படுவதைப் பட்டறிவால் நான் உணர்ந்துள்ளேன். எனினும் எனது கவிதை வானம், தமிழின் தலைமையில் பல்வேறு வண்ணங்களும் வடிவங்களும் கொண்ட உலகக் கவிதைகளின் கொண்டாட்ட மண்டபமாகச் சிறந்து பிறங்கி ஒளி கொழிக்கிறது.

உலகக் கவிஞர்கள் பற்றி, அவர்கள் படைப்புகள் பற்றி அவ்வப்போது நான் கட்டுரைகள் எழுதி வந்திருக்கிறேன். 'சிகரங்கள் மேல் விரியும் சிறகுகள்,' 'கலையா? கைவினையா?' ஆகிய நூல்கள் இவ்வகையில் குறிக்கத்தக்கன. சிலேயின் ஒப்பற்ற கவிஞன் பாப்லோ நெருதாவின் கவிதைகளை மொழி பெயர்த்ததோடு ஜப்பானிய ஹைகூக் கவிதைகளை மொழி பெயர்த்ததையும் இவ்வகையில் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். பேராசிரியர் வ.ஜெயதேவன் அவர்களோடு சேர்ந்து கடந்த ஆறு ஆண்டுகளாக நடத்தி வரும் 'அரிமா நோக்கு' என்னும் காலாண்டு இதழிலும் நான் தொடர்ந்து உலகின் பல்வேறு மொழிக் கவிதைகளை மொழி பெயர்த்து வெளியிட்டு வருகிறேன். சென்ரீயு, லிமரைக்க, வகைக் கவிதைகள் குறித்து விரிவான விளக்கங்களோடு தமிழில் எழுதித் தொகுப்புகளை நான் வெளியிட்டதையும் இங்குச் சுட்டிக்காட்டலாம்.

யாப்பு வளம் கொழிக்கும் தமிழிலேயே செய்வதற்கு நிரம்ப நிரம்ப உண்டு என்ற போதிலும், திசைகள் எட்டும் சென்று புத்தம் புதிய எல்லைகளுக்குள் நுழைந்து கவிதை அனுபவம் பெற்றுத் திளைத்து, இயலும் திறத்தான் அக்கவிதைகளின் அசுப்புறக் கூட்டமைப்பு அமைதிகளைக் கண்டு, அவற்றுள் எந்த அளவு முடியுமோ அந்த அளவு பின்பற்றித் தமிழில் படைப்பதும் நிச்சயமான ஒரு தேவையாகவே நான் கருதுகிறேன். இதுவரை தமிழ்மொழியில் இல்லாத வகையிலான வனப்பும், ஈர்ப்பும், பொருண்மைப் புதுமையும் கொண்ட கவிதையாக்கங்களைச் செய்ய முற்படுபவனே உண்மையில், ஆக்கம் பிலிற்றும் அரும்பணி செய்பவனாவான்.

இப்படித்தான், இந்த வளர்ச்சி வரிசையில்தான் இந்தக் 'கஜல் பிணைகள்' தமிழில் தோற்றம் கொள்ள நேர்ந்தது. அல்லாமா இப்பால், பைஸ் அகம்மது பைஸ், அலி சர்தார்

ஜாப்ரி, கைஃபி ஆஸ்மி கைஃபி என்று வரிசைப்படும் சமூக, அரசியல் தளங்கள். உருதுக் கவிஞர்கள் கவிதைகளை நான் படித்திருக்கிறேன்.

பாப்லோ நெருதாவின் நண்பரான நசீம் இக்மத் கவிதைகளைப் படித்தபோதும் என்னுள் எத்தனையோ உணர்வலைகள் எழுந்து ஆரவாரித்துள்ளன. துருக்கிப் பெருங்கவிஞரான இவரோடு பாலஸ்தீனப் பெருங்கவிஞன் முகம்மது தர்வீசையும் ஓர் இரத்த உறவு கருதி முன் குறிப்பிட்ட உருதுக் கவிஞர்களாடு நான் சேர்த்துக் கொள்கிறேன். நவீன உருதுக் கவிஞர்கள் என்று உருது இலக்கிய வரலாறு வகைப்படுத்திக் காட்டும் பட்டியலில் உள்ள அகம்மது ஃபராக், முனீர்நியாசி, சாகிர் லுதியான்வி ஆகிய பலருடைய கவிதைகளைப் படித்தபோதும், உருதுமொழி கற்காமல் போனோமே என்கிற கழிவிரக்கம் எனக்கு ஏற்பட்டதுண்டு.

என் இனிய இலக்கியத் தோழர் சஜ்ஜாத் புகாரி, ஈரோட்டில் நான் பணியாற்றிய மதரசா இசுலாமிய உயர்நிலைப்பள்ளியில் என்னிடம் தமிழ் பயின்ற திரு அம்ஜத் அலியின் உறவினர். திரு அம்ஜத் அலி, தமிழ்மீது அளப்பரிய பற்றுடையவர். அவருக்குத் தாய்மொழி உருது என்றிருந்தபோதும், புரட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசன் அவர்களை எங்கள் பள்ளிக்கு நான் அழைத்து வந்தபோது (1963), தமிழாவல் கொப்பளிக்க முன்னின்று பணியாற்றிய தொண்டர்களில் அம்ஜத் அலியும் ஒருவர். சென்னைக்கு நான் புறப்பட்டபோதே அம்ஜத் அலி, சஜ்ஜாத் புகாரி பற்றி என்னிடம் சொல்லியிருந்தார். திரு சஜ்ஜாத் புகாரி அவர்களோடும், ஜமால் முகம்மது கல்லூரிப் பேராசிரியர் அகம்மது பாஷாவோடும் பழகும் வாய்ப்புக் கிடைக்கும் போதெல்லாம் உருதுக் கவிதைகள் பற்றி நான் கடுகளவு சொன்னால், அவர்கள் கடல் அளவு எனக்குத் திருப்பிச் சொல்வார்கள். என்னுள் மங்கிவிடாத கவிதைக்கனல் எப்போதும் உண்டு. அகன்று விடாத அறிவின் தீராத தாகமும் உண்டு. எனவே நானே தேடித்தேடி, உலகக்கவிதைகள் பற்றி ஓரளவு கற்றேன். எனக்குக் கிடைத்த தோழமை வட்டத்தாலும் பயன்பெற்றேன். உருதுக் கவிதைகளைப் படிக்கப் படிக்க, உருது, கவிதையின் தாய்மொழி என்று உருதாளர்கள் பெருமைப்பட்டுக்கொள்வது அவர்கள் அளவில் நியாயமே என்று எனக்கும் தோன்றியது.

அரபுமொழிதான் கஜல் கவிதையின் பிறப்பிடம் எனினும், பாரதீசம் அதனைச் சீராட்டிப் பாராட்டி வளர்த்திருக்கிறது என்றும்; உருது ஒப்பனையும் உயர்தகுதியும் கொடுத்து உலகின் உதடுகள் முணுமுணுக்கப் பரப்பியிருக்கிறது என்றும் நாம் கருதவேண்டும். இந்தியாவில் அமீர் குஸ்ரோவும், மிர்சா காலிபும் கஜல் கலை நிபுணர்களாகிக் கவிதை முற்றங்களில் உருது விளக்கேற்றினார்கள் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். இன்று திரைப்படப் பாடலாசிரியர்களாக உள்ள ஜாவீது அக்தர், குல்சார் என்று பலரும் கஜல் வல்லாளர்களாகிப் புகழ்மிளிர ஒளிவிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஜாவீது அக்தருடைய கஜல்களை

லத்தில் தாவீது மத்யூஸ் மொழி பெயர்த்திருக்கிறார். கஜல் புறக் கட்டமைப்பைக் கண்டு வர எண்ணி, ஆங்கிலக் கவிதைகளின் பொதுமைப் பண்பாகிய அடியிறுதி சூசையொழுங்கைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

கஜலின் இறுதியமைவு இரு பண்புகளைக் கொண்டது: அல்லது இரண்டு அலகுகளின் ஒருமையைக் கொண்டது என்று சொல்லலாம். ஈற்று ஒருமை ரதீஃப் என்றும், ஈற்றயல் ஒருமை அலகு காஃபியா என்றும் பெயர்பெறும். காஃபியாதான் மிக முக்கியமானது. ரதீஃப் இருக்கலாம்; இல்லாமலும் போகலாம். இங்கு ஒரு செய்தியைக் குறிப்பிட வேண்டும். கஜல் கவிதையைப் பெற்றுத் தந்த அரபு மொழியில் ரதீஃப் என்கிற அமைப்புக் கிடையாது. பாரசீகமும், உருதும்த் சேர்த்துவிட்ட கலை வேலைப்பாடுதான் இந்த ரதீஃப் என்பது. தமிழில் உள்ள இயைபுத் தொடையோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கத்தக்க கவிதைக்கூறு என்று கஜலின் இப்பகுதி பற்றிக் கருதலாம். தாவீத் மத்யூசின் ஆங்கில மொழியாக்கத்தில் ரதீஃப் அமைப்பு கஜல் கண்ணிகளில் (உருதுவில் - ஷேர்) இடம்பெறும் பாங்கில் இருப்பதை நான் கண்டேன். ஆயினும் முழுமையாக அப்படி அமையவில்லை என்பதையும் நான் கண்டேன். அண்மையில் மறைந்துவிட்ட உருதுப் பெருங்கவிஞர் சஹ்ரியார் (Shahryar) அவர்களின் உருதுக் கவிதை நூல்கள் இரண்டின் ஆங்கிலப் பெயர்ப்புகளைப் படிக்க நேர்ந்தது. கண்ணிகள் என்கிற அமைப்பு மட்டும் பின்பற்றப்பட்டிருக்கிறதேயன்றி, தாவீத் மத்யூஸ் கையாண்ட இயைபுத் தொடைகூடப் பின்பற்றப்படவில்லை. நான் படித்த காகமீரி அமெரிக்கக் கவிஞரான ஆகாசாகித் அலியின் 'முடுண்ட அறைத்தொகுதி' என்னும் தலைப்பிலான ஆங்கிலக் கவிதைத் தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ள கஜல்கள் சிலவற்றில் உருது ரதீஃப், காஃபியா அமைப்புத் திறம்படப் பின்பற்றப்பட்டிருப்பதைக் கண்டேன். வலைத்தளத்திலும் ஆங்கில கஜல்கள் சிலவற்றில் இம்முயற்சி காணப்படுகிறது. இவையெல்லாம் எனக்கு என்ன உணர்த்துகின்றன என்றால் புறக்கட்டமைப்பை முழுமையாக மொழி பெயர்ப்பில் கொண்டு வர முடியாவிட்டால் குற்றம் இல்லை. ஒரு மொழியின் கவிதை உட்பொருள், உணர்வு ஒளி, நுட்பம், நயம், தொனி ஆகியவற்றைக் கொண்டு வந்தாலே போதும் என்பதைத்தான் - கொஞ்சம் உருவப் பாங்கும் அமைந்து விட்டால் (முன்னவற்றைப் பலி கொடுக்காமல்) அருமைதான்.

'கஜல் பிறைகள்' என்னும் இத்தொகுப்பில் புறக்கட்டமைப்பைக் கைவிட்டுவிடாமல், பெருமளவுக்கு உள்வாங்கி இடம்பெறச் செய்திருக்கிறேன். தமிழ் மொழிக்கேற்ப, என் விருப்பிற்கேற்ப தமிழ்க் கஜல் தேவைக்கு ஏற்பச் சிற்சில மாற்றங்களைச் செய்திருக்கிறேன். கூடவே, பாடத் தக்கவையாகவும் இக்கஜல்களை ஆக்க முயன்றுள்ளேன். எனக்கு, கஜலின் அகப்பரிமாணம் அந்நியமானதாகவோ புதியதாகவோ இல்லை. எனக்கென்றுள்ள அகப்பரிமாணத்தைக் கஜலில் கொண்டுவருகிற முயற்சியாகவே இந்நூலாக்க அனுபவத்தை

நான் உணர்கிறேன். ஆனால் என் அருமைத் தமிழ்மொழிக்கு ஒப்பற்ற உருதுக் வகைமை ஒன்றை அதன் அக, புற நிலைகளும் இடம் பெறுமாறு ஆக்கித் தந்து நிறைவை நான் பெறுகிறேன்.

கவிஞர் அப்துல்ரகுமான், கஜல் கவித்துவம் ததும்பும் படைப்புகளைத் தந்திருப்பதையும், புகழ்பூத்த உருதுப் பெருங்கவிஞர் படைப்புகளை விளக்கி எழுதிக் கூட்டுரைகள் தந்திருப்பதையும் இம்முன்னுரையில் நான் குறிப்பிடவேண்டும்.

தமிழக அரசின் உருது அகாதமித் துணைத் தலைவர் சஜ்ஜாத் புகாரி அவர்கள் நீண்ட ஆய்வு முன்னுரையை இந்நூலுக்கு வழங்கியுள்ளார். கஜலின் தோற்றம், வளர்ச்சி, வரலாறு ஆகியன பற்றியெல்லாம் அறிந்து கொள்ள அறிவுச் செறிவு மிக்க அவர் முன்னுரை முழுமையாய்ப் பயன்படும். ஒரு வகையில், இக் கஜல்பிறைகளுக்குக் கண் சிமிட்டாமல் ஒளி அறிக்கைவிடும் - வாழ்த்துச் சரம் தொடுக்கும் நட்சத்திரங்கள் அவருடைய எழுத்துகள். என் கஜல் கவிதைகளின் அகம், புறம் பற்றியெல்லாம் பேசியதோடன்றி, உருது கஜல் வல்லார் படைப்புகளோடு ஒப்பிட்டுக் காட்டியிருப்பதை நன்றியோடு நான் வரவேற்பேன். கஜல் பாணித் தமிழ்க்கவிதைகள் என்று மட்டுமே இக்கவிதைகளைக் கருதினால் போதும் என்றுதான் நான் எண்ணினேன். இவை கஜல் பாணியல்ல; 'கஜல்களே' என்று எனக்கு அவர்தான் நம்பிக்கை ஊட்டினார்.

கஜல் தாரகைக் கூட்டத்தின் தங்கமண்டபத்தில் இத்தமிழ்க் கஜல்களை உட்கார வைத்தவர் என் நண்பர் புகாரிதான். அவ்வப்போது தமிழ் வரிகளை அனுபவித்தும், அசைபோட்டும், ஆழம் கண்டும் தமது முன்னுரையை எழுதும்போது என்னிடம் அவர் உரையாடியதை நான் மறக்க முடியாது. அவருக்கு நான் நன்றி சொல்வதெனில், இன்னும் நான் கஜல் கவிதைகளைப் படைக்க வேண்டுமே தவிர, வேறு எப்படி அது முடியும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

தனித்துவமான ஓவியப் போக்கால், புலமையால் என்னைக் கவர்ந்தவர் திருசெழியன். கவிஞர் கவிமுகில் எழுதிய 'ஆர்கத்திப்பட்டு' என்ற கவிதை நூலுக்குத் திரையோவியங்கள் புனைந்து கலை நேர்த்தியோடு அது வெளிவரக் காரணமானவர். கோடுகளால் ஓவியங்கள் உருவானாலும் - ஓவியங்கள் கோடுகளைக் கடந்துதான் இருக்கின்றன. கோடுகளில் இருப்பவற்றை 'நேர் ஓவியங்கள்' என்று வேண்டுமானால் சொல்லலாம். வார்த்தைகளின் நேர்பொருளை 'அபிதா' என்றும் குறிப்புப் பொருளை 'இலட்சணா' என்றும் கலை இலக்கணம் பேசும். கோடுகளில் இருக்கும் அபிதாவைவிட, உள் படிமங்களாய் உள்ளாடுக்களாய், உள் உணர்த்தல்களாய் இருக்கும் 'இலட்சணா'தான் உச்சமான உயர்கலைப் படைப்பு. தமிழ் இலக்கணமும் உள்ளுறை உவமம், இறைச்சி என்றெல்லாம் இந்நூட்பக்கலைத் தகவுகள் பற்றிப் பேசும். இத்தகைய ஓவியத் தொனித்திறம் செழியன் அவர்களிடம் உண்டு

த இத இந்நூலில் உள்ள ஓவியங்கள் உணர்த்தும். அவர் தூரிகைக்கு என் எழுதுகோலின்
ப).

எப்போதும் என் படைப்பாக்க முயற்சிகளுக்கு உறுதுணையாக இருந்து வருபவர்கள்
- விழிகள் பதிப்பகத்துத் திரு திருநடராசனும், அன்னை முத்தமிழ்ப் பதிப்பகத்துத் திரு
திவேனுசோபாலும் - என் குடும்ப நட்பு வட்டத்தில் உயரிய இடமும் அன்பும் உரிமையாகப்
பெற்றவர்கள். சிறந்த மானுடத் தமிழிய விழுமியங்களின் உறவுக்காரர்கள்; தங்கள் பதிப்பக
வெளியீடுகளாக என் படைப்புகளை வெளியிடும்போதுள்ள அக்கறையுடனேயே, என்
படைப்புகளைப் பிற வெளியீட்டாளர்கள் வெளியிடும்போதும் கவனம் செலுத்தி
நூலாக்கங்களை, மேலாக்கங்களாக்க ஒத்துழைக்கும் பண்புமிக்கவர்கள். பதிப்புக்கலையில்
முதுகலை அல்லது முனைவர் பட்டங்கள் பெற்றவர்களுக்கு நிகரானவர்கள்.

'கஜல் பிறைகள்' என்னும் இப்படைப்பைத் தட்டச்சு செய்வதில் முன்னின்று
உதவியவர் இராஜகுணா பதிப்பகத்து இராசேந்திரன். பாட்டுக்கு மெட்டொன்று
போடுவதுபோல் பக்க வடிவமைப்பைக் கலை நயத்தோடு உருவாக்குவதில் மிகுந்த திறம்
படைத்தவர் சா.ஐசக். இவர்களுக்கெல்லாம் என் இதயம் ததும்பும் நன்றி.

நிறைவாக...

இந்நூலின் நிறைவுப் பக்கங்களில் உருது எழுத்துகள் கண்டு சிலர் வியப்படையலாம்.
'கஜல் பிறையில்' உள்ள தமிழ்க் கவிதைகள் சிலவற்றைத் திரு கஜ்ஜாத் புகாரி உருதுவில்
மொழியாக்கம் செய்து தந்திருக்கிறார் - தமிழ் எழுத்து உச்சரிப்புகளோடு. தமிழ்மொழி,
உருதுவுக்குத் தந்துள்ள சிறு கஜல் முத்தங்கள் என்று இவற்றைச் சொல்லலாம். உருது
வல்லாளர்கள் பாடிப் பரவசமடைந்து, கஜல் அனுபவத்தில் சிறகடித்துச் சிலிர்த்துப்போய்ப்
பாராட்டினார்கள் என்று திரு புகாரி என்னிடம் சொன்னார்.

இப்படியாக எனது கவிதை வாழ்வு 'கஜல் சந்திப்பு'க் கடந்து பயணம் போய்க்
கொண்டிருக்கிறது. கஜல் பிறைகளைக் கவிதை ஆர்வலர்களுக்குத் தந்துவிட்டு எனது
வானமும் நானும் விரிந்து கொண்டே போவோம்.

முனைவர்
10. 8. 2012

ஏ.எஸ். சஜ்ஜாத் புகாரி

எம்.ஏ. (உருது), எம்.ஏ. (தமிழ்), எம்.ஃபில்.

துணைத் தலைவர்,

தமிழ்நாடு அரசு உருது அகாதமி,

சென்னை.

தமிழ்க் கவிதை வானில் கஜல் பிறைகள்

கவிஞர் தமிழன்பன் அவர்கள் கவிதையே உருவமாகத் திகழ்பவர். கவிஞர் பாரதிதாசனின் பாசறையில் பூத்த கவிமலர். ஒரு தலைசிறந்த கவிதையின் அத்தனை இலக்கண இலட்சியங்களும் தன்னகத்தே கொண்டவர். கவின்மிகு சிந்தனைச் செல்வர்; மரபுக் கவிதையில் முத்தெடுத்துப் புதுக் கவிதைக்கு வித்திட்டவர்.

கவிஞர் தமிழன்பன் அவர்களின் கவிதா தரிசனம் மிகவும் விசாலமானது மட்டுமல்ல; ஆழமானதும், விசித்திரமானதும் ஆகும். மரபின் செருக்கையும் சிங்காரத்தையும் விட்டுக் கொடுக்காமல் புதுமைக்குப் புதிய சிறகுகள் படைத்தவர். புதுமையையே மரபாகவும், மரபையே புதுமையாகவும் காட்டக்கூடிய தகுதியும் கவின் திறனும் பெற்றவர்.

மரபுக் கவிதையில் பல சோதனைகள், புதுக் கவிதையில் பல சாதனைகள் கண்ட கவிஞர் தமிழன்பன் அவர்கள், பிற மொழிக் கவிதைச் சோலையில் சுருத்துப்பூக்களின் புதிய தோற்றங்கள் கண்டால், அவற்றின் இலக்கிய நயங்கள் மற்றும் தன்மைகளை நன்கு ஆய்ந்து தமிழ்க் கவிதை இலக்கியத்திற்கு அவற்றை அறிமுகப்படுத்தும் இலக்கியப் பணியும் தொடர்ந்து செய்து வருகிறார். இதன் பயனாக ஜப்பானியக் கவிதை வடிவங்களான "ஹைக்கூ, லிமரைக்கூ, சென்றியு" ஆகிய மூவகையான வடிவங்களிலும் தமிழுக்கு ஏற்ற வகையில் சிறப்பான கவிதைகளைத் தொகுப்புகளாக அளித்துள்ளார்.

தமிழில் மரபின் இரும்புக் கோட் டையிலிருந்து கவிதைக்கு விடுதலை அளித்துப் புதுக்கவிதை படைத்தவர். பிற மொழிக் கவிதைகளைப் புரிந்துகொள்ளும் பொழுது அதன் இலக்கண மரபை ஒருபோதும் புறக்கணிப்பதில்லை. ஓர் இலக்கிய ஆய்வாளர் என்ற வகையில் பிற மொழிக் கவிதை வடிவங்களின் மரபுக் கூறுகளை ஆய்ந்தறிந்து, அவ்வடிவங்களை,

ன் இயல்புத் தன்மை பாதிக்காமல், தமிழில் அறிமுகப்படுத்தும் முயற்சியும் முனைப்பும் ஞர் தமிழன்பன் அவர்களுக்கே உரியவாகும்.

இதோ உருதுக் கவிதை இலக்கியத்தில் தலைசிறந்த கவிதை வடிவமாகத் திகழும் "கஜல்" கவிதைகளைத் தமிழில் இயற்றி இலக்கியக் கொடையாக அளித்துள்ளார் கவிஞர்! தமிழ்க் கவிதை இலக்கிய உலகிற்கு இது புதிய வரவு மட்டுமல்ல, புதிய ஸ்பரிசும், புதிய அனுபவமும் ஆகும். "கஜல்" எனும் உருதுக் கவிதை வடிவத்தை அதன் அகப்புறக் கோட்பாடுகளடனும் மரபுக் கூறுகளடனும் எந்த அளவிற்குத் தமிழில் கொண்டுவர இயலுமோ அந்த அளவிற்குக் கவிஞர் தமிழன்பன் அவர்கள் இயற்றியுள்ள இந்தக் "கஜல்" பாடல்கள் நிச்சயமாகப் பிரதிபலிக்கின்றன.

தமிழிலக்கிய வாசகர்களின், "கஜல் என்றால் என்ன?" என்ற கேள்விக்குத் திருப்தியான பதில் கஜல் பாடல்களையே அனுபவிக்கச் செய்வது ஆகும். மல்லிகைச் சரம் என்றால் என்னவென்று மணிக்கணக்காக விளக்குவதைவிட மல்லிகைச் சரத்தையே காண்பித்து இதுதான் மல்லிகைச் சரம் என்று அனுபவபூர்வமாக விளக்குவதே திருப்தியான புரிதலாகும்.

ஆகையால் கவிஞர் தமிழன்பன் அவர்கள் நேரடியாகக் கஜல் கவிதைகளை மேடைகளிலும், சின்னதிரை கஜல் நிகழ்ச்சிகளிலும், உருதுக் கவியரங்கங்களிலும் பாடப்படுவதைக் கேட்டு அதன் அர்த்த ஜாலங்களையும் சங்கீத நர்த்தனங்களையும் அனுபவித்து, ஆண்டுக்கணக்காகக் கஜலின் நயங்களையும் நுணுக்கங்களையும் ஆய்ந்தறிந்து அதன் சாரத்தை உள்வாங்கி, தமிழிலும் "கஜல்" இயற்ற இயலும் என்று நிரூபித்துள்ளார். இந்தக் கஜல்களின் தனித்தன்மை யாதெனில், இவை புற வடிவத்தில் உருதுக் கஜல்களை அனேகமாகப் பிரதிபலிக்கின்றன. அதனால் உருதுக் கஜல்களைப் போல் இந்த தமிழ்க் கஜல்களையும் இசைத்துப் பாடலாம். அகத் தன்மையிலும் இந்தக் கஜல்கள் உருதுக் கஜல்களின் அகக் கூறுகளைப் பெற்றிருப்பதால் இவை வியத்தகு இலக்கிய ரசனை கொண்டனவாகத் திகழ்கின்றன.

உலக இலக்கிய மொழிகளில் பல்வேறு கவிதை வடிவங்கள் காணப்படுகின்றன. சில வடிவங்களுக்குச் செல்வாக்கும் சிறப்பும் கிடைத்து விடுகின்றன. பல வடிவங்கள் சாதாரணக் கவிதை வெளிப்பாடுகளாகவே இருந்து விடுகின்றன.

உதாரணமாகத் தமிழில் "குறள்" ஜப்பானிய மொழியில் "ஹைக்கூ" உருது மொழியில் "கஜல்" சிறப்பும், சுவர்ச்சியும், செல்வாக்கும் பெற்ற வடிவங்களாகும். இவை மூன்றும் தமக்கே

உரிய இலக்கணக் கோட்பாடுகளுடன், வெளிப்பாட்டு உத்திகளுடன், ஒசை நயங்க் கச்சிதமாகக் காணப்படுகின்றன. இவை மூன்றும் கவிதையின் மிகச் சிறிய வடிவம். கருத்தில் சிறந்த பெட்டகங்கள். புறத்தில் அலங்காரமும் அகத்தில் ஆழமும் கொண்டவை. இவை மூன்றும் உலகக் கவிதாலயத்தில் தவழும் கருத்து மின்மினிகள் எனலாம். குறட்பாக்களை வாழ்வின் நியதி மின்மினிகளாகவும், ஹைக்கூக்களை ஞான மின்மினிகளாகவும், கஜல் கண்ணிகளை வாழ்வின் உணர்வு மற்றும் சிந்தனை மின்மினிகளாகவும் கொள்ளலாம்!

“கஜல்” தொடர்பான முக்கியத் தகவல்களையும் அதன் கவர்ச்சியின் இரகசியங்களையும், அதன் செல்வாக்கின் சூட்சுமங்களையும் இங்குக் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அரபு மொழிக் கவிதை வடிவங்களில் “கஸீதா” என்ற வடிவம் செல்வாக்குப் பெற்றதாகும். அரசனைப் புகழ்ந்து பாடப்படும் சற்று நீண்ட கவிதை வடிவம்தான் “கஸீதா”. இதன் தொடக்கப் பகுதியில் இயற்கை அழகையும் அரசனின் புகழையும் ஒப்பிட்டுக் காதல் மொழியாகச் சில ஈரடிச் செய்யுள்கள் வரும். இப்பகுதியை “தஷ்பீப்” என்பர்.

பாரசீகக் கவிஞர்கள் “தஷ்பீப்” எனும் பகுதியைக் “கஸீதா”விலிருந்து பிரித்து “கஜல்” என்று பெயரிட்டுத் தனி வடிவமாக்கி வளமான கஜல் இலக்கியம் படைத்தனர்.

பாரசீகக் கவிதை வடிவங்கள் உருதுக் கவிதை இலக்கியத்திற்கு அடிப்படையாக அமைந்தன. இதனால் தொடக்கம் முதல் கவிதையின் இதர வடிவங்களான, மஸ்னவி, கஸீதா, ருபாயீ முதலானவற்றுடன் “கஜலும்” உருதுக் கவிதை இலக்கியத்தில் புழக்கத்தில் இருந்து வருகிறது.

கஜல் என்றால் கவிதை கவிதை என்றால் கஜல் என்ற ஆளுமை உருதுக் கவிதை இலக்கியத்தில் கஜல் எனும் வடிவத்திற்கு மட்டுமே உண்டு.

உருதுக் கவிதை வடிவங்கள், மஸ்னவி, கஸீதா, ருபாயீ, நஜ்ம், முஸத்தஸ், மர்ஸியா என்று பலவும் புழக்கத்தில் இருந்து வருகின்றன. எனினும் “கஜல்” எனும் வடிவம் கவிதையின் தலைசிறந்த வடிவமாகத் தொடக்கம் முதல் இன்றுவரை இருந்து வருகிறது.

கஜலின் இத்தகைய ஆளுமைக்கும் புகழுக்கும் காரணம், அதன் சுருக்கம், இறுக்கம், கச்சிதம், நயம், தொனி, பாணி முதலியவற்றுடன் அதன் இசைத் தன்மையும் ஒன்றாகும்!

கஜல் கவிதைகள், ஹிந்துஸ்தானி சங்கீதத்தில் பிரபல சங்கீத மேதைகளாலும் ஞான சைப் பாடகர்களாலும் பாடப்பட்டு உலகெங்கும் புகழப்படுபவையாகும். பிரபல கஜல் பாடகர்களில் பேகம் அக்தர், மஹதி ஹசன், குலாம் அலி, நுஸ்ரத் பதஹ் அலிகான், ஃபரீதா கானம், ஆபிதா பர்வீன், ஜகஜீத் சிங், பங்கஜ் உதாஸ், அனூப் ஜலோடா மற்றும் நமது தமிழ்ப் பாடகரான ஹரிஹரன் முதலியவர்கள் கஜல்களுக்கே உரிய உன்னதமான இராகங்களில் கஜல்களைப் பாடி உலகப்புகழ் பெற்றுள்ளனர்.

இவர்களைத் தவிர, பிரபல திரைப் பாடகர்களில் K.L. சைகல், தலத் மஹ்மூத், முஹம்மத் ரஃபீ, லதா மங்கேஷ்கர், ஆஷா போன்ஸ்லே, ஜேசுதாஸ் முதலியவர்களும் திரைப்படங்களில் மட்டுமல்லாமல் விசேஷமான இசை சபாக்களிலும் கஜல்களைப் பாடிப் புகழடைந்துள்ளனர்.

இந்தியாவில் முதன் முதலில் கஜல் இயற்றி அதற்கு ஞான ராகங்கள் அமைத்து ஞான இசைக்கு வித்திட்டவர் முதல் உருது - ஹிந்துஸ்தானிக் கவிஞரும் குஃபீ ஞானியுமான அமீர் குஸ்ரோ எனும் கவிஞரே!

இத்தகைய சங்கீதப் பெருமையும் புகழும் உலகக் கவிதை இலக்கிய வடிவங்களில் “கஜல்” வடிவத்திற்கு மட்டுமே கிட்டியது என்றால் மிகையாகாது!

பிரபல உருதுக் கவிஞர்களில் தமது கஜல்களால் உருதுக் கவிதை இலக்கியத்திற்கு வளமுட்டிய முன்னோடிகளாகத் திகழ்பவர்கள் வலீ தக்னீ, மீர் தகீ மீர், மிர்ஜா சௌதா, மீர் தர்த் ஜௌக், பஹதூர் ஷா ஜஃபர், மோமின், மிர்ஜா காலிப், தாஃக், இன்ஷா, அமீர் மீனாயி, ஹஸ்ரத் மோஹானி, ஜிகர் முராதாபாதி, அல்லாமா இக்பால், ஜோஷ் மலீஹ் ஆபாதி முதலியோர் ஆவர். இவர்களை அடுத்து முற்போக்கு எழுத்தாளர் இயக்கத்தைச் சார்ந்த கவிஞர்களில் கைஃபீ ஆஜ்மீ, மக்தூம் முஹைதீன், மஜாஸ், மஜ்நூஹ் சுல்தான் பூரீ, ஃபிராக் கோரக் பூரீ, பைஜ் அஹ்மத் பைஜ், சாஹிர் லுத்யான்வீ, ஷகீல் பதாயூனீ, நாசிர் காலிமீ, ஃகதீல் ஷிஃபாயி, அஹ்மத் ஃபராஸ், ஷெஹ்ரேயார் முதலியோர் குறிப்பிடத்தக்க கஜல் கவிஞர்களாவர்.

“கஜல்” சங்கீத மொழி மட்டுமல்ல இது சங்கீத மொழியுமாகும்! உணர்வுகளின் மறைமுக வெளிப்பாட்டிற்கு மட்டுமே “கஜல்” இடமளிக்கும். உணர்வுகளின் நேரடி வெளிப்பாட்டிற்குக் கவிதையின் பல்வேறு வடிவங்கள்தாம் உள்ளனவே!

“கஜலில்” கையாளப்படும் மொழியானது மிகவும் பாரம்பரியமிக்கதாகும்; கூ
கலாச்சாரமும் கலந்த மொழியாகும்; சமூகக் கோட்பாடுகளை மதிக்கும் மொழியாகும்.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இது காதல் மொழியாகும். “கஜல்” என்ற சொல்லுக்கு
“மான்விழி” என்ற பொருளும் உண்டு. ஆக அழகை அடிப்படையாகக் கொண்ட கவிதை
வடிவம்தான் “கஜல்”. அழகை ஆராதிப்பதுதான் “கஜல்”. அழகு என்றால், இயற்கை, வாழ்க்கை,
காதலி, கடவுள் என்று அழகின் எல்லை விரிந்து கொண்டே போகும். இத்தகைய விரிவான
அழகை மனித இதயம் நேசிக்கிறது, அதனை அடைய விரும்புகிறது, அதனை அனுபவிக்கத்
துடிக்கிறது. இவ்வகையான அனைத்து உணர்வுகளின் பக்குவமான, பண்பாடுமிக்க, கனிவான
வெளிப்பாடே “கஜல்” ஆகும்.

மனித உணர்வுகளின் எல்லை காதலோடு முடிந்து விடுவதில்லை. வாழ்வில் எதிர்
கொள்ளும் ஒவ்வொரு அனுபவத்துடனும் அவனது உணர்வுகளின் பயணம் தொடர்கிறது.
பிறப்பிற்கும் இறப்பிற்கும் இடையில் நிகழும் அனைத்து நிகழ்வுகளும் உணர்வுபூர்வமானவை
தான். இவ்வகையில் கஜல் மயமாகும் உணர்வுகளின் எல்லையும் விரிவடைகிறது.

இன்பத்தில் துன்பம் காண்பவன் சாமானியன்; ஆனால் துன்பத்தில் இன்பம்
காண்பவன்தான் கவிஞன்! “கஜல்” கவிஞனின் தனித்துவமே துன்பத்தில் இன்பம்
காண்பதுதான்! புல்லாங்குழலின் ஓசையில் இதயத்தைத் துளைக்கும் துன்பம்தான் எத்தகைய
மகத்தானது! அத்தகைய குழலோசையாகக் “கஜல்” திகழ்கிறது!

காதலனைக் காதலி சோதனைக்குள்ளாக்குவது காதல் மரபாகும். பக்தனைக் கடவுள்
சோதனைக்குள்ளாக்குவது பக்தி மரபாகும். காதலனும், பக்தனும் தத்தமது சோதனைகளில்
தேர்ச்சி பெற்ற பின்தான் இலக்கை அடைய முடியும். இது “கஜல்” கையாளும் “காதலின்”
கோட்பாடாகும். இதனால் காதலன் “பக்தன்” என்ற நிலைக்கும் காதலி “கடவுள்” என்ற
நிலைக்கும் உயர்த்தப்படுகிறார்கள். இவ்வகையில் கஜலில் மனிதக்காதலும் தெய்வக்காதலும்
கை கோத்துச் செல்வதைக் காணலாம்.

ஒரு புகழ்பெற்ற கவிஞரின் கஜலில் வரும் ஓர் ஈரடிச் செய்யுள் அல்லது கஜல்
கண்ணியை இங்கே காட்டாகப் பார்க்கலாம்.

எக் ஜரா ஆப்கோ ஜஹ்மத் ஹேறாகீ

ஆப்கே பாவன் கே நீசே தில் ஹை!

னத் தமிழில் காணலாம் :

சிரமத்திற்கு மன்னிக்கவும்

உன் காலடியில் என் இதயம்!

மேற்கண்ட கஜல் கண்ணியின் இரண்டு வரிகளில் காணப்படும் காதலனின் பொறுமை, சகிப்புத்தன்மை, தவிப்பை வெளிப்படுத்தும் பண்பு, தன்னுணர்ச்சியின் கண்ணியமான வெளிப்பாடு, காதலியின் பெயர் அல்லது பால் குறிக்கப்படாததால் ஏற்படும் மேன்மை ஆகியன “கஜல்” கவிதையின் தனித்தன்மையை மிக எளிதாகப் புரிய வைக்கின்றன.

காதலி காதலனின் இதயத்தைத் தன் காலடியில் மிதித்துக் கொண்டிருக்கிறாள். காதலன் இத்துயரத்தைத் தாங்கமுடியாமல், காதலி ஒருவேளை தெரியாமல்தான் தன் இதயத்தை மிதித்துக் கொண்டிருக்கிறாள் போலும் என்று எண்ணி மிக நாகுக்காக ‘சற்று சிரமமாகத்தான் இருக்கும், பொறுத்துக் கொண்டு காலைச் சற்று எடுத்து வைத்தால் சிக்கி நசுங்கிக் கொண்டிருக்கும் என் இதயத்தை நான் மீட்டுக் கொள்வேன்’ என்று வேண்டுகோள் விடுக்கிறான். இங்குக் “காலடி”யும் “இதயமும்” குறியீடுகளாகும்.

காதலனைக் காதலியும் பக்தனைக் கடவுளும் சோதிப்பதுண்டு. சோதனை தாங்க முடியாதபொழுது காதலனும், பக்தனும் அலறுவதும் உண்டு. அந்த அலறல் கஜலில் இந்தத் தொனியில்தான் வெளிப்பட வேண்டும்!

கஜலின் அசுத்தன்மையை ஓரளவிற்குப் புரிந்து கொண்ட வகையில் அதன் புறவடிவம் பற்றியும் சில குறிப்புகளைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

குறைந்தபட்சம் மூன்று முதல் ஒன்பது சமச்சீர் கொண்ட ஈரடிச் செய்யுள்களின் கோவைதான் கஜலின் புற வடிவமாகும்! ஒரு செய்யுளில் ஒரு பொருள் முழுமையாக அமையும். அடுத்த செய்யுள் வேறொரு பொருள் கொண்ட முழுமையான செய்யுளாக அமையும். கஜலில் வரும் ஒவ்வொரு ஈரடிச் செய்யுளையும் “ஷேர்” என்று அழைப்பர். “ஷேர்” ஒரு முழுமையான கவிதையாகும்; பல கவிதைகளின் (ஷேர்களின்) கோவைதான் ஒரு கஜல்!

கஜலில் உள்ள ஈரடிச் செய்யுள்களை அடையாளப்படுத்துவது அதன் இயைபுத் தொடையின் அமைப்பே! உருதுக் கவிதை இலக்கியத்தில் எதுகை மோனை என்ற அமைப்பே இல்லை. அதற்கு மாறாக விசேஷமானதும் நுணுக்கமான சொல்லியைப் கொண்டதுமான இயைபுத் தொடை அமைப்புதான் உண்டு.

கஜலின் தொடக்கக் கண்ணியின் இரண்டு அடிகளிலும் இயைபுத் தொடை இந்த முதல் கண்ணிதான் இயைபுத் தொடையின் தன்மையை நிர்ணயிக்கும். இந்த முதல் கண்ணி "மத்லா" என்று அழைக்கப்படுகிறது. இதன் பிறகு வரும் ஈரடிச் செய்யுள்களில் ஈற்றடிகளில் மட்டுமே இயைபுத் தொடை பின்பற்றப்படும். இறுதியான "ஷேரில்" கவிஞன் தமது புனைபெயரைக் கொண்டு வரலாம். இந்த இறுதியான செய்யுளை "மஃக்தா" என்று கூறுவர். "மத்லா" என்றால் வானம் அல்லது முகப்பு என்று பொருள்; "மஃக்தா" என்றால் விலகல் அல்லது முடிவு அற்ற பொருள்.

கஜலின் பேரரசர் என்று அழைக்கப்படும் மீர் தஃகீ மீர் என்ற கவிஞரின் ஒரு கஜலை இங்குக் காணலாம் :

1. ஹஸ்தீ அப்நீ ஹபாப் கீ ஸீ ஹை
எஹ் நுமாயிஷ் சராப் கீ ஸீ ஹை
2. நாஜுகி உன்கே லப் கீ க்யா கஹியே
பன்கடி இக் குலாப் கீ ஸீ ஹை
3. பார் பார் உன்கே தர் பெ ஜாதா ஹுன்
ஹாலத் அப் இஸ்திராப் கீ ஸீ ஹை
4. மீர் உன் நீம் பாஜ் ஆன்கோன் மே
ஸாரி மஸ்தீ ஷராப் கீ ஸீ ஹை

இந்த நான்கு ஷேர்கள் அல்லது கண்ணிகள் கொண்ட உருதுக் கஜலில் முதல் ஷேர் "மத்லா" எனப்படும். இறுதியான கண்ணியில் கவிஞரின் புனைபெயர் "மீர்" இடம் பெறுகிறது. இது "மஃக்தா" எனப்படும்.

இந்தக் கஜலில் இயைபுத் தொடையின் இரண்டு பாகங்களைக் கவனிக்கலாம். "மத்லா" எனும் முதல் கண்ணியில் ஹபாப், சராப் என்ற இயைபுத் தொடை உள்ளது. இது "காஃபியா" எனப்படும். இதனைத் தொடர்ந்து "கீ ஸீ ஹை" என்ற சொற்றொடர் மாறாமல் வருகிறது. இது "ரஃபீப்" எனப்படும். "ரஃபீப்" இல்லாமலும் கஜல் அமையலாம். ஆனால் "காஃபியா" கண்டிப்பாக இருக்க வேண்டும். இந்தக் கஜலில் வரும் "காஃபியாக்கள்" இவைதான்:

ஹபாப் (நீர்க்குமிழி), சராப் (கானல் நீர்)

குலாப் (ரோசா), இஸ்திராப் (நிலை கொள்ளாமை)

ஷராப் (மது)

கவிஞர் மீர் தகி மீரீன் இந்தக் கஜல் நான்கு கண்ணிகள் கொண்டது. இதன் மொழியாக்கம் வருமாறு:

1. நமது வாழ்வு நீர்க்குமிழி போல் உள்ளது
இந்தக் காட்சி கானல்நீர் போல் உள்ளது
2. அவளது உதட்டின் மென்மையை என்ன வெண்பது?
அது ரோசாப் பூவின் இதழைப் போல் உள்ளது
3. அடிக்கடி அவளது வாசல் வரை செல்கிறேன்
என் நிலை, நிலை கொள்ளாமை போல் உள்ளது
4. மீர்! அந்தத் திறந்தும் திறக்காத விழிகளில்
அத்தனை மயக்கமும் மதுவைப் போல் உள்ளது

“மத்லா எனும் கஜலில் முதல் கண்ணியில் வாழ்வின் தத்துவம், “நீர்க்குமிழி” மற்றும், “கானல்நீர்” எனும் உவமைகளால் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

இரண்டாவது கண்ணியில் காதலியின் செவ்விதழ் ரோசாப் பூவிதழுடன் ஒப்பிட்டுப் புகழப்பட்டுள்ளது. மூன்றாவது கண்ணியில் காதலின் பரிதவிப்பான நிலையால் காதலியின் வீட்டு வாசல் வரை அடிக்கடி செல்வதும் திரும்புவதுமான காதலனின் நிலைகொள்ளாமை வெளிப்படுகிறது.

“மஃக்தா” எனும் நான்காவது இறுதியான கண்ணியில் காதலியின் திறந்தும் திறக்காத விழிகளின் மயக்கம் மதுவின் மயக்கத்திற்கு ஒப்பிடப்பட்டுள்ளது.

ஆக நான்கு பல்வேறு உணர்வுகளின் கோவையாக நான்கு கவிதைகளின் தொகுப்பாக மேற்கண்ட “கஜல்” விளங்குகிறது. இதுவே கஜல் எனும் வடிவத்தின் சுருக்கமும், நயமும், கச்சிதமும் கொண்ட வெளிப்பாட்டுத் தன்மை மற்றும் மரபு இலக்கணமாகும்!

இதன் அடிப்படையில் கவிஞர் தமிழன்பன் அவர்கள் இயற்றியுள்ள "கஜல்" அகத்தன்மை, புறத்தன்மை முதலியவற்றை ஒப்பிடுபோது இந்தத் தமிழ்க் கஜல்களின் தோட, வியத்தகு அளவிற்கு உருது கஜல்களைப் பிரதிபலிப்பதைக் காண முடிகிறது! கஜலின் புற வடிவம் ஒரு சில கஜல்களில் மாறுபட்டாலும் அகவடிவம் உறுதியாகவும் வளமாகவும் கஜலைப் பின்பற்றுவதோடு கஜலின் உயிர்நாடியாகத் திகழும் அதன் இசைத் தன்மையையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது.

கவிஞர் தமிழன்பன் அவர்களின் இந்தக் கஜல் கவிதைத் தொகுப்பில் புற வடிவத்தில் பலவகையான கஜல் வடிவங்களைக் காண முடிகிறது.

முதல் வகை. உருதுக் கஜல்களில் உள்ளபடி "காஃபியா" போன்ற இயைபுத் தொடையும் அதனைத் தொடர்ந்து மாறாமல் வரும் "ரஜிஃப்" எனும் சொல் அல்லது சொற்றொடரும் கொண்ட கஜல்கள். உதாரணம் :

1. கண்ணிலொரு கனவெழுத வருவாயா சொல்லு?
கனவினுள்ளே உனைவைத்துத் தருவாயா சொல்லு?
2. அழகிலிருந்து தமிழ்ச்சொற்கள் பிறந்துவந்த தில்லையா?
அதைப்பார்த்துக் கொடியிலரும்பு திறந்துவந்த தில்லையா?

இரண்டாவது வகை. "காஃபியா" மட்டுமே கொண்ட அதாவது இயைபுத் தொடையே சுற்றாக முடியும் கஜல்கள் இவ்வகைப் புறவடிவமுள்ள கஜல்களும் உருதுவில் உண்டு:

1. கண்ணீரும் புன்னகையும் இல்லாத கதை
இருக்குமெனில் யாரெழுதி இருப்பார்கள் அதை?
2. நீர்விடத்தான் கண்களெனக் கருத லாமா?
நினைவுதிர்க்கத் தான்மனமென் றெண்ண லாமா?

மூன்றாவது வகை. கஜலின் அனைத்துக் கண்ணிகளின் ஒவ்வொரு அடியிலும் "காஃபியா"வும் "ரஜிஃபும்" வரும்படியான கஜல்களும் இயற்றியுள்ளார். இத்தகைய வழக்கும் உருதுக் கஜல்களில் உண்டு. "அழகிலிருந்து..." என்று தொடங்கும் கஜலும் "எழுத்திணைந்து..." என்று தொடங்கும் கஜலும் உதாரணமாகச் சொல்லலாம். இத்தகைய கஜல்களில்

உர்நிலைச் செய்யுள் தன்மையும் காணப்படுகிறது. இது போன்ற தன்மை உருதுக் கவிஞர்களிலும் உண்டு. இத்தகைய கஜல்களைத் “தொடர் கஜல்” என்பார்கள்! மேற்கண்ட இரண்டு கஜல்களில் ஒன்றை முழுமையாக இங்குப் பதிவு செய்ய விரும்புகிறேன். இதன் சிறப்புத்தன்மைக்காகவும் தனித்தன்மைக்காகவும்தான்.

எழுத்திணைந்து சொல்லாவ தெவ்வாறு தெரியுமா?
இதழிணைந்து மலராவ தவ்வாறு தெரியுமா?

சொல்லிணைந்து பொருளாவ தெவ்வாறு தெரியுமா?
மலரிணைந்து மாலையாவ தவ்வாறு தெரியுமா?

தாயன்பு தெவிட்டாத தெவ்வாறு தெரியுமா?
தமிழினிமை சலிக்காத தவ்வாறு தெரியுமா?

தவித்துநீ கிடக்கின்ற தெவ்வாறு தெரியுமா?
தமிழாறு விட்டுவிட்டாய் இவ்வாறு தெரியுமா?

நான்காவது வகை, ஒரே கஜலில் முதலிரண்டு கண்ணிகள் ஒருவித இயைபுத் தொடையும் அடுத்து வரும் இரண்டு கண்ணிகள் வேறுவித இயைபுத் தொடையும் உள்ள கஜல்.

அதாவது “நான் விரிவானம்” என்று தொடங்கும் கஜலில் “மத்லா”வெனும் முதல் கண்ணியில் முதலடி “கிழிக்கப் பார்க்கிறாய்” என்ற இயைபுத் தொடைக்கு ஏற்ப அடுத்த அடியில் “உடைக்கப் பார்க்கிறாய்” என்றும்; அடுத்த கண்ணியின் ஈற்றடியில் “தீண்டி ஆர்க்கிறாய்” என்றும் வருகிறது.

அதற்கு அடுத்த கண்ணியின் இரண்டு அடிகளும் “திரும்ப முடியாது”, “வாழ முடியாது” என்ற இயைபுத் தொடை கொண்டனவாக உள்ளன. அதற்கு அடுத்த இறுதிக் கண்ணியின் இரண்டு அடிகளும் “முடியாது” “விடியாது” என்ற இயைபுத் தொடை கொண்டனவாக உள்ளன.

இது உருதுக் கஜலின் மரபிற்கு மாறுபட்ட புற வடிவமாகும். ஏனென்றால் ஒரே இயைபுத் தொடை இறுதிக் கண்ணி வரை தொடர்ந்தால்தான் ஒரே கஜல் என்ற அடையாளம் கிடைக்கும். கஜலின் அடையாளமே அதன் சமச்சீர் கொண்ட அடிகளும்

அதன் ஒரே விதமான இயைபுத் தொடையும் தான்! தமிழில் இது ஒரு சோதனை வ! என்று ஏற்றுக் கொள்ளலாம். ஆனால் உருதுக் கஜலில் இது இரண்டு வெவ்வேறு கஜல்கள்தான்!

கவிஞர் தமிழன்பன் அவர்களின் கஜல்களில் இன்னொரு வடிவமும் காணப்படுகிறது. அதாவது கஜலின் ஒவ்வொரு ஈரடிச் செய்யுளும் மாறுபட்ட இயைபுத் தொடை கொண்டவையாக உள்ளன. உதாரணமாகத் “தண்ணீரை என் விழியால்...” என்று தொடங்கும் கஜலில் முதல் கண்ணியின் இயைபுத் தொடை “செய்தாய்”, “பெய்தாய்” என்றும்; அடுத்த கண்ணியின் இயைபுத் தொடை “காலம்”, “கோலம்” என்றும்; அடுத்தது “பருவம்”, “உருவம்” என்றும்; இறுதியில் “இன்னும்”, “பின்னும்” என்றும் அமைப்பு உள்ளது. இந்தப் புறவடிவம் உருதுவில் “மஸ்நவி” எனப்படும் வடிவமாகும். ஆனால் “மஸ்நவி” அகத்தன்மையில் தொடர் கவிதை ஆகும். “கஜல்” இந்த வடிவத்திற்கு இடம் தருவதில்லை.

இறுதியாக, கவிஞர் தமிழன்பன் அவர்களின் தமிழ்க் “கஜல்”கள் அகத் தன்மையில் முழு வெற்றி பெற்று விடுகின்றன. பிற மொழியில் உள்ள ஒரு புதிய கவிதை உணர்வை, புதிய வெளிப்பாட்டை, புதிய கவி நயங்களைத் தமிழ் வாசகர்கள் ரசித்து, ருசித்து அனுபவிக்கும் விதத்தில் தமிழ்க் கவிதையின் அணி இலக்கணச் சிறப்பையும் தழுவிக்கஜல் கவிதையின் மரபுடன் இணைத்து, புதியதோர் அழகிய கஜல் கவிதை உத்தியைத் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு அளித்துள்ளார். புறத் தோற்றத்தில் எதுகை மோனையின் துள்ளலும் சேர்ந்து வருவதால் கஜல் ஒரு அந்நியக் கவிதை வடிவமாகத் தோன்றுவதே இல்லை எனலாம்!

கஜலில் குறியீடுகளும், உவமைகளும் பல ஜாலங்கள் புரியும்! கஜல் கவிதை எழுப்பும் வினாவே அதன் அற்புதத் தொனியாக அமையும். வினாக்களைக் கையாளும் நயமே விடைகளை விலைக்கு வாங்கிவிடும். இதோ கவிஞர் தமிழன்பன் அவர்களின் முதல் கஜலின் முதல் கண்ணியின் வினா நயத்தைப் பாருங்கள்.

ஆழங்கள் உரையாடக் கரையோரம் வருமா?

வருமென்றால் ஆழமென்ற பெயரையவை பெறுமா?

மேற்கண்ட ஈரடிச் செய்யுளில் “ஆழங்கள்” “உரையாடல்” மற்றும் “கரை” எனும் குறியீடுகள் கேள்வித் தொனியாக மாறும் விதத்தால் அற்புதச் சிந்தனைக் களஞ்சியமாக மாறுகின்றன. கவிஞனின் உள்ளத்தில் புதைந்துள்ள ஆழங்களையும் இவை கோடிட்டுக் காட்டுகின்றன.

காதல் துன்பம் வினாவாக உருவெடுத்தால் மிளிரும் கவிதை இதோ :

மலரோடு பழகியதில் பச்சைக் காயம்

மனமெல்லாம் வலிக்கிறதே என்ன நியாயம்?

“மலர்” காதலியின் அழகிய குறியீடு; “பச்சைக் காயம்” என்பது “ஆறாத புண்.”

முள்ளுடன் பழகினால்தான் காயம் ஏற்படும்; இதுவென்ன, மலரே காயத்தை ஏற்படுத்தி விட்டதே! இக் கவிதையின் சிறப்பே இதன் அழகிய முரண்தான். கிட்டத்தட்ட இதே உணர்வை மிர்ஜா காலிப் தன் கஜல் கண்ணியில் இவ்வாறு வெளிப்படுத்துகிறார் :

தீலே நாதான் துஜே ஹுவா கியா ஹை

ஆகிர் இஸ் தர்த் கி தவா கியா ஹை

பொருள் :

“முட்டாள் மனமே உனக்கு என்னாகி விட்டது?

இந்த வலிக்கு மருந்துதான் என்னவாம்?”

தன் மனத்தை “முட்டாள்” அல்லது “அறிவிலி” என்று கூறியதால் அது செய்த தவறை உணர்த்தி விட்டார் கவிஞர். ‘பாவி! காதல் வலையில் விழுந்துவிட்டுத் தவிக்கிறாய், துடிக்கிறாயே; உன்னுடைய இந்த வலிக்கு மருந்துதான் என்ன?’ என்று வினவி விடையைக் காதலியிடம் எதிர்பார்க்கிறார்!

அதேபோல் கவிஞர் தமிழன்பன் அவர்களும் இது என்ன நியாயம் என்று காதலியிடம் விடையைக் கேட்கிறார்!

கஜல், காதலியுடன் உரையாடும் கவிதை என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக அருமையான கஜல் கண்ணி இதோ :

மலர்களின் தாய்மொழியே நீகொஞ்சம் பேசு

மனமுற்றம் மணக்கட்டும் சந்தனச் சொல்புக.

இதைவிட நளினமாக, நயமாக, மென்மையிலும் மென்மையான குறியீடுகளோடு காதலியைப் பேச வைக்க முடியுமா?

காதலில் இரண்டே பணிகள்தான் முக்கியம். ஒன்று, காத்திருப்பது; மற்றது, காண்பது. காத்திருப்பதன் கொடுமையை இறப்பாகவும் காண்பதன் இனிமையைப் பிறப்பாகவும் காட்டும் இக் கஜல் தன்னிகரற்றது!

காத்திருந்த நேரம்நான் இறந்திருந்த நேரம்! - உன்னைக்
கண்டவுடன் வந்ததுநான் பிறந்துவந்த நேரம்

இதுதான் கஜல் வெளிப்பாட்டின் தொனியாகும். மேற்கண்ட "ஷேர்" இறைக்
காதலுக்கும் பொருந்தும். வாழ்கையில் இறப்பிற்கும் பிறப்பிற்கும் உள்ள அர்த்தம் காதலில்
முரண்படுகிறது! இங்கே இறப்பே பிறப்பாகவும் பிறப்பே இறப்பாகவும் மாறுகிறது! இதில்
சூப்பி தத்துவமும் அடங்கியுள்ளதைக் காணலாம்!

இதே தொனியில் வேறொரு கஜலில் வரும் ஈரடிச் செய்யுளில் வெளிப்படும் தவிக்கும்
உணர்வின் பரிமாணம் இதோ :

எதுசொல்ல நினைத்தாலும் அதுசொல்ல வார்த்தை

ஏதுமில்லா வெட்வெளி இதயம்நான் அடைந்தேன்.

சொல்ல நினைப்பதைச் சொல்ல, வார்த்தை இல்லாமல் போவது ஒரு நிலை;
இன்னொரு நிலை - அப்படிச் சொன்னாலும் கேட்பவருக்கு விளங்காமல் போகும் நிலை.
அத்தகைய ஒரு நிலைக்கு விடை தேடும் மிர்ஜா காலிபின் தவிப்பைப் பாருங்கள்.

யாரப்! வொஹ் ந சம்ஜே ஹைன் ந சமஜேங்கே மெரி பாத்

தே அவர் தில் உன்கோ ஜொ ந தே முஜ்கோ ஜபான் அவர்

பொருள் :

"இறைவா! நான் சொல்வதை அவர் புரிந்து கொள்ள இல்லை;

புரிந்து கொள்ளவும் மாட்டார்!

ஒன்று அவருக்கு வேறு இதயத்தைக் கொடு;

அல்லது எனக்கு வேறு பேச்சுத்திறன் அளி!"

காதலியை "அவர்" எனும் படர்க்கைப் பன்மையில் குறிப்பிடுவதால் பொதுத் தன்மை
பெற்று எல்லோருக்கும் பொருந்தும்படி கவிதை மாறுகிறது.

இங்குக் கவிஞர் தமிழன்பன் அவர்களின் தொனியும் தவிப்பும், கவிஞர் காலிப்
அவர்களின் தொனியும் தவிப்பும் ஒரே விதமானதுதான் என்று உணரலாம்!

காதலனின் ஒரு சிறிய எதிர்பார்ப்பும் காதலியிடம் அவன் வைத்துள்ள அழுத்தமான
நம்பிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும். காதலி அதை நிறைவேற்றவில்லை என்றால்
அந்த நம்பிக்கை தகர்ந்து போவது மட்டுமல்ல காதலனின் தன்மானமும்
சேலிக்குரியதாகிவிடும். கஜல் தொனியில் இதைவிடச் சிறப்பாக இவ்வுணர்வை வடிக்க
ஈரோடு தமிழன்பன்

பலாது எனலாம் :

ஒருபாடல், ஒரேபாடல் ஒரேஒரு பாடல்தானே
நான் உன்னைக் கேட்டேன்
நீபாட மாட்டாயெனத் தெரிந்திருந்தால் நானுன்னைக்
கேட்டிருக்க மாட்டேன்!

மேற்கண்ட கஜல் கண்ணியில் "பாடல்" குறியீடாக மாறி ஒரு காதல் காவியத்திற்கான சுருவாக உருவெடுக்கிறது. இதனைத் தொடர்ந்து வரும் கண்ணிகள் காதல் துயரத்தின் ஒவ்வொரு சுட்டத்தையும் விளக்கிய வண்ணம் நான்கே கண்ணிகளில் இந்தக் கஜல் துயரக் காதலின் பெருங்காவியத்தை வாசகனுக்குச் சுருக்கமாக உணர்த்திவிடுகிறது. நீண்ட ஈரடி கொண்ட இந்தக் கஜலை அடிபிரித்துத் தமிழ்க் கவிதை மரபுப்படி தந்துள்ளார் கவிஞர்.

கஜலில் அங்கதப் பாணியும் சிறப்பாக அமையும்! கவிஞர் தமிழன்பன் அவர்களும் அத்தகைய கஜல் "கண்ணி"களைச் சிறப்பாக இயற்றியுள்ளார். இந்த ஈரடிச் செய்யுளைப் பாருங்கள்:

உலகினிலே தமிழ்மொழிதான் சிறந்துவந்த தில்லையா?
இதைத்தமிழர் மதிக்காமல் மறந்துவந்த தில்லையா?

முதலடியில் தமிழின் சிறப்பை உயர்த்தி இரண்டாவது அடியில் தமிழர்களின் மதிக்காமையைச் சாடும் தொனி பிரமாதம். இந்தக் கஜலில் இன்னொரு உத்தியும் கையாளப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது வினாவுக்கு அடுத்த வினாவே விடையாக அமைப்பது. இதே உத்தியில் இன்னொரு கஜலும் சிறப்பாக அமைந்துள்ளது. அதில் வரும் ஒரு கண்ணி தாயன்பையும் தமிழினிமையையும் எவ்வாறு உணர வைக்கிறது என்பதைப் பாருங்கள் :

தாயன்பு தெவிட்டாத தெவ்வாறு தெரியுமா?
தமிழினிமை சலிக்காத தவ்வாறு தெரியுமா?

வாழ்வின் நெறியையும் மனித நேயத்தின் சிறப்பையும் வற்புறுத்தும் அற்புதமான கஜல் கண்ணி இதோ :

ஆயுதமே தேவையில்லை! வெற்றிபெறல் சத்தியம்
அதற்காகப் பகையில்லா வாழ்வொன்றே பத்தியம்.

தம் கலையை மதிக்காத சமூகத்தைச் சாடும் கலைஞனின் கொந்தளிப்பை உணர்வு ஓவியமாகவே தீட்டி விட்டார் ஒரு கஜல் கண்ணியில்; இதோ :

பார்க்கவில்லை யாரும் தன் ஓவியத்தை, கீழித்துவிட்டான்
ஒட்டடைகள் குடியிருக்கத் தூரிகையை ஒழித்துவிட்டான்

மிகச் சாதாரண வார்த்தைகளில்தான் ஞானிகள் வாழ்வின் தத்துவங்களை
விளக்குவார்கள். ஞானம் முதிர்ந்த தத்துவப்போதனையை இக் கஜல் கண்ணியில் காணலாம்:

எதற்குச் சிரிப்பு? எதற்கு அழகை?

புரியவில்லை எனக்கு!

எதனை மறைக்க? எதனைச் சொல்ல?

தெரியவில்லை எனக்கு!

புரியாமல் புரிய வைப்பதும் தெரியாமல் தெரிய வைப்பதும் கஜலுக்கே உரிய கவிதை
நடையாகும்!

தன்னலமற்ற பொதுமை உணர்வால்தான் மனிதம் மேன்மை அடையும். இதனைத்
தன்னுணர்ச்சிக் கவிதைக் கண்ணியாகக் கவிஞர் விளக்கும் பாணியை இங்கே காணலாம் :

எவருக்கும் சொந்தமென எவற்றுக்கும் சொந்தமென

எனை உதிர்த்துப் போட்டதனால்

எங்கெங்கும் நிறைந்துவிட்டேன்! எனக்குள்ளே வீழாமல்!

இதிலென்ன குறைந்துவிட்டேன்?

மனிதன் தன்னை "உதிர்த்துப் போட்டால்"தான் "எங்கெங்கும் நிறைந்து விடும்"
இறைத் தன்மையைப் பெறுகிறான் என்று அற்புதமாக விளக்குகிறார் கவிஞர்!

கஜல் கவிதைகளில் தன்னுணர்ச்சி வெளிப்பாடுகள் மிகச் சிறப்பாக அமையும்!
அத்தகைய சிறப்பையும் கஜலின் தொனியையும் தனித்தன்மையுடன் கவிஞர் தமிழன்பன்
அவர்கள் சையாண்ட விதம் இதோ சில கண்ணிகளில் :

கனவை விற்று நனவை வாங்க வந்தவன்நான்!

தூக்கம் தூர்த்த விழிப்பை இழந்து நொந்தவன்நான்!

எனக்குள்ளே நானமுதேன் இறந்துவிட்டேன் என்று

இருக்கின்றேன் என்றமுதார் பிறரென்முன் நின்று!

காயங்கள் காயங்கள் தொடர்ந்தே என்னுள்

கணக்குவைக்கத் திறக்கிறதே இரத்த அத்தியாயம்!

நினைவுகள்மேல் மறதிகள்போல் நானேதான் நடந்தேன்-என்
விழிப்புகள்மேல் துயில்கள்போல் நானேதான் கடந்தேன்

அருகில் உள்ளோர் துயரம் கண்டு நைந்தவன்நான்!
விலகிப் போனோர் மனதிலும் போய்நுழைந்தவன்நான்!

பூவோடு பூவாக நான் வளர்த்த பருவம்-என்னைப்
புழுதிக்குள் புதைத்த பின்னர் எடுப்பதெந்த உருவம்?

கவிஞர்களுக்கே உரிய தற்புகழ்ச்சி உணர்வை வெளிப்படுத்தும் கற்பனை வளம்மிக்க
கஜல் கண்ணிகளில் இதோ இரண்டு காட்டுகள் :

நான்கவி அருவி! மலைமேல் திரும்ப முடியாது!
நான்கடல் ஆழம்! கரைமேல் வாழ முடியாது!

நகல்மனிதர் இருப்பார்கள் வாழ்வ தில்லை!
அசல்கவிஞன் தமிழன்பன் இறப்ப தில்லை!

மேற்கண்ட இரண்டாவது கண்ணியில் கவிஞரின் புனைபெயர் இடம்
பெற்றிருப்பதைப் பார்க்கலாம். இந்த வழக்கு கஜலுக்கே உரியதாகும். கஜலின் இறுதிக்
கண்ணியான “மஃக்தா”வில் கவிஞன் தமது புனைபெயரைக் கொண்டு வருவதுண்டு!

கவிஞர் தமிழன்பன் அவர்களின் இந்தக் கஜல் கவிதைகள், தமிழில் “கஜல்” வடிவம் தனக்கே
உரிய பரிமாணத்தில் காலடி எடுத்து வைப்பதற்கு வழிகாட்டியாக அமைந்துள்ளன என்பதை உறுதியாகச்
சொல்லலாம்!

கவிஞர் தமிழன்பன் அவர்கள், அவருடைய கஜல்களில் ஒன்றிரண்டை உருதுக்
கஜல்களாக மொழியாக்கம் செய்ய இயலுமா என்றார்கள்—முயன்றேன்; ஐந்து கஜல்கள்
அழகான உருதுக் கஜல்களாக உருவாகிவிட்டன. இது என் முயற்சிக்குக் கிடைத்த வெற்றி
என்பதைவிடக் கவிஞரின் தமிழ்க் கஜல்களின் தொனியின் வெற்றி என்பதே உண்மையாகும்!
அந்த உருதுக் கவிதைகளும் இத்தொகுப்பின் இறுதியில் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. உருதுக்
கவிஞர்களே கேட்டு வியப்படைந்தனர் என்பதைப் பெருமையுடன் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஏ.எஸ்.சங்கராத் புகாரி

1

ஆழங்கள் உரையாடக் கரையோரம் வருமா?
வருமென்றால் ஆழமென்ற பெயரையவை பெறுமா?

எனையேந்தித் தெருத்தெருவாய் எந்தவினாப் போகும்?
என்வாழ்க்கை விடைபெறுநாள் விடையொன்று தருமா?

பாதையில்லா ஊருக்குள் துடிக்குமென்றன் ஆன்மா
பயணங்கள் கல்லறைக்குள் உள்ளதென்ன சுகமா?

எனைவளர்த்த நாள்களைநான் காலவங்கிக் கணக்கில்
இட்டுவைக்க முடியுமா? வங்கியும்நி லைக்குமா?

2

கடிதமென எனைஎழுதி எவர்போட்டார் தெரியேன்!
எவர்படிக்க எழுத்தாகி நான்வந்தேன் அறியேன்!

என்னபதில் எனக்குண்டோ? என்மனமே உரையேன்?
திறந்தமடல் எனைப்படிப்பார் யார்?மறைக்கும் திரையேன்

அந்தரங்க மடல்படிக்க? உலகத்தில் நானும்
அந்தரக மடலாக வந்தவனாய், மறையேன்!

எழுத்துதிரும், சொல்லுதிரும் நான்சற்றும் தரியேன்!
எடுத்துவந்த பொருள்மங்கும் நானதையா தரியேன்?

கையெழுத்துப் போட்டதுயார்? இவ்வளவு வரியேன்?
சுருக்கத்தில் கடிதத்தை முடிக்காத குறையேன்?

நெடுமடலாம் நான்எனக்கு நெருப்பிடுவேன்! ஆற்று
நீரிடுவேன் என்றாலும் மடல்எவர்க்கும் வரையேன்!

3

எனக்குள்ளே நானமுதேன் இறந்துவிட்டேன் என்று;
இருக்கின்றேன் என்றமுதார் பிறரென்முன் நின்று!

தனக்குள்ளே கடல்அமுதால் அதன்கண்ணீர் தன்னை
அலைபிரித்துச் சொல்வீரா அதுஇதுதான் என்று!

கலைந்துவிட்ட கோலத்தின் புள்ளியள்ளித் தின்று
காலத்தை வீணடித்தேன்! கதைமுடிந்த இன்று

முற்றிவிட்ட புள்ளி,கொடி ஏற்றியதென் மேலே!
முழுமையாய் யாரென்னை வீழ்த்தினார் வென்று?

4

ஆயுதமே தேவையில்லை! வெற்றிபெறல் சத்தியம்!
அதற்காகப் பகையில்லா வாழ்வொன்றே பத்தியம்!

கதவுகளின் சந்திப்பால் பயனென்ன கிட்டும்?
திறப்புகளின் உடன்படிக்கை மட்டும்தான் முக்கியம்!

இதழ்களிலே நிறம்சேர்ந்த எழிலான ஐக்கியம்
இலைஎன்றாய்! இருக்கட்டும் வரும்வண்டுப் பைத்தியம்.

வாசனையை வழிகேட்டு வாராதா சொல்லு!
வாராது எனச்சொன்னால் செய்யவா வைத்தியம்?

5

மலரோடு பழகியதில் பச்சைக் காயம்
மனமெல்லாம் வலிக்கிறதே என்ன நியாயம்?

காயங்கள் காயங்கள் தொடர்ந்தே என்னுள்
கணக்குவைக்கத் திறக்கிறதே இரத்த அத்தியாயம்!

முள்ளுக்குள் முன்னூறு முத்த நேயம்
முறுவலித்தால் அதிலென்ன எனக்கா தாயம்?

மலர்செய்யும் காயமொரு காதல் பெண்ணின்
கொடையென்றால் வருகவந்தத் துயர மாயம்!

6

மலர்களின் தாய்மொழியே! நீகொஞ்சம் பேசு
மனமுற்றம் மணக்கட்டும் சந்தனச்சொல் பூசு!

நிலவுகண்ட புதுக்கனவே! என்துக்கத் துள்ளே
நீநிரப்பு பவுர்ணமிகள்! கவலையெல்லாம் தூசு!

நதியலையில் வலையெடுத்துப் பெண்ணேநீ வீசு!
வலையில்விழத் துடிக்கின்றேன்! பிடிப்பதுவும் லேசு!

அரும்புகளின் தேசங்கள் வெடிப்பதன்முன் கண்ணே!
சிரிப்பொன்று போடதுதான் மின்தங்கக் காகு!

7

காத்திருந்த நேரம்நான் இறந்திருந்த நேரம்! - உன்னைக்
கண்டவுடன் வந்ததுநான் பிறந்துவந்த நேரம்!

நகராமல் பிடித்திழுத்து நிறுத்தடி நீபெண்ணே! - இந்த
நிமிடங்கள் நிரம்பட்டும் உன்முத்த ஈரம்!

யார்பார்த்து, யார்சிரித்துக் காதலதி காரம் - இங்கே
பின்வாங்கும்! தெரியாதா இயற்கைவிதிச் சாரம்?

நாம்மறுத்தால் புன்னகைகள் போவதெங்கே சொல்லு - சோலைப்
பூவினமும் விலகிடாதா வெகுவெகு தூரம்!

8

நினைவுகள்மேல் மறதிகள்போல் நானேதான் நடந்தேன்
விழிப்புகள்மேல் துயில்கள்போல் நானேதான் கடந்தேன்!

நிறையென்ன குறையென்ன தெரியவில்லை என்மேல்
நெடுஞ்சுமையாய் வாழ்வெல்லாம் நானேதான் கிடந்தேன்!

நிழல்எரிக்கும் நெருப்பைநான் தினம்தினமும் கடைந்தேன்
நெருப்போடு நிழல்வைத்துப் பாயெனக்கு மிடைந்தேன்!

எதுசொல்ல நினைத்தாலும் அதுசொல்ல வார்த்தை
ஏதுமில்லா வெட்டவெளி இதயம்நான் அடைந்தேன்.

9

ஒருமலரே போதுமெனச் சொல்லட்டும் உலகம்!
உன்முகமே போதுமென்பேன் வருமோடி கலகம்!

ஒருமின்னல் போதுமெனச் சொல்லட்டும் மேகம்
புன்னகையை, ஏற்றிவை மற்றவெலாம் விலகும்!

உன்னெற்றி நடுவினிலே உயிரள்ளும் திலகம்
ஒளிக்குடிலாம் அதில்முடங்க ஆசையெனக் கதிகம்

எனக்குண்டு என்றாலும் அங்கிருந்தே தினமும்
சூரியனும் எழுதுகிறான் வெளிச்சப் பதிகம்!

10

வார்த்தைகளில் யார்மொழியைப் புதைத்தார்கள் சொல்லேன்
மவுனத்தைப் பருகியதார் பேசியதார் சொல்லேன்!

உயரங்கள் விடைபெற்ற சிகரங்கள் மீது
உற்சவங்கள் நடைபெறுமா? சொல்லெனக்கிப் போது!

மறதிவழி நடந்துவந்தா என்னிடத்தில் சேர்ந்தாய்
நினைவுவழி வெறியேறி எங்கேபோய்த் தீர்ந்தாய்?

கதவுகளை ஏமாற்றிக் கதைசொல்ல வந்தாய்
கதைமாற்றிக் கதவடைத்தாய்! பொய்ம்மைகளா உன்தாய்?

11

நினைவோடு வாழ்வதுமோர் சுகம்தான்என் மனமே! அந்த
மனம்இறந்து வாழ்வதுமோர் சுகம்தான்என் நினைவே!

கனவோடு தூக்கங்கள் பிறந்தாலும் சரிதான் ஆயின்
கனவாலே தூக்கங்கள் எரிந்தால்மனம் கரிதான்!

நதியோடு அலைபோகும் அதுநீரின் விதியாம் ஈர
அலைபோன பிறகெங்கே நதிபோகும் புதிர்தான்!

விளக்கேற்றி இருள்நீக்க விரைந்தேனே தவறா? அந்த
விளக்கோடு இருளுக்கே மறைவான உறவா?

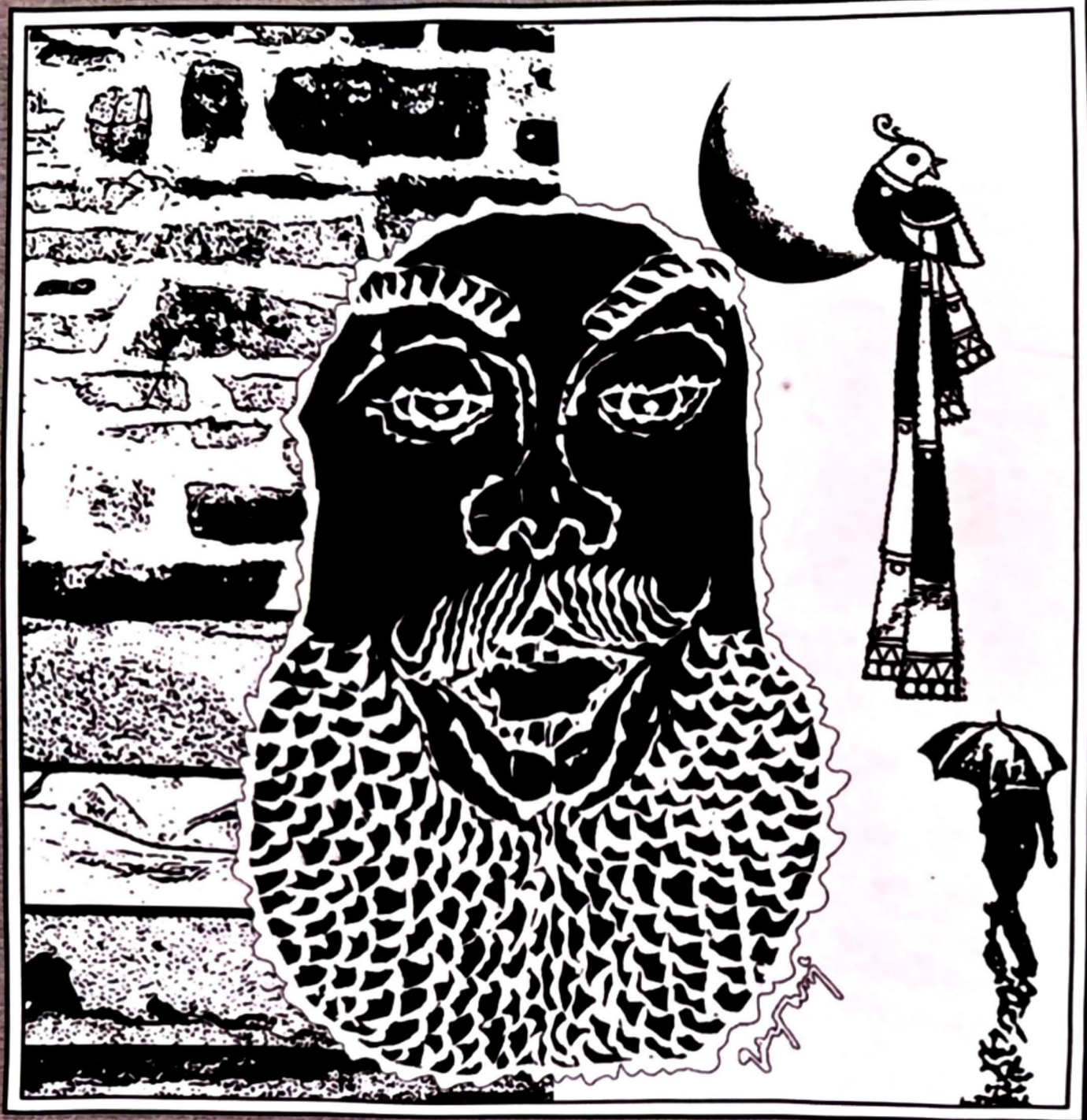
12

தண்ணீரை என்விழியில் விதைக்கவே செய்தாய் - அதைத்
தடையின்றி வளர்த்திடவா என்தாகம் பெய்தாய்?

கண்ணீரில் கதைஎழுதி என்மாலைக் காலம் - என்
கண்தீபம் அணைத்ததனைப் படிப்பதென்ன கோலம்?

பூவோடு பூவாக நான்வளர்த்த பருவம் - என்னைப்
புழுதிக்குள் புதைத்தபின்னர் எடுப்பதெந்த உருவம்?

அர்த்தங்கள் குடையோடு வரவில்லை இன்னும் - ஆனால்
அடிக்கின்ற சொல்லுக்குள் மழையின்னல் பின்னும்!

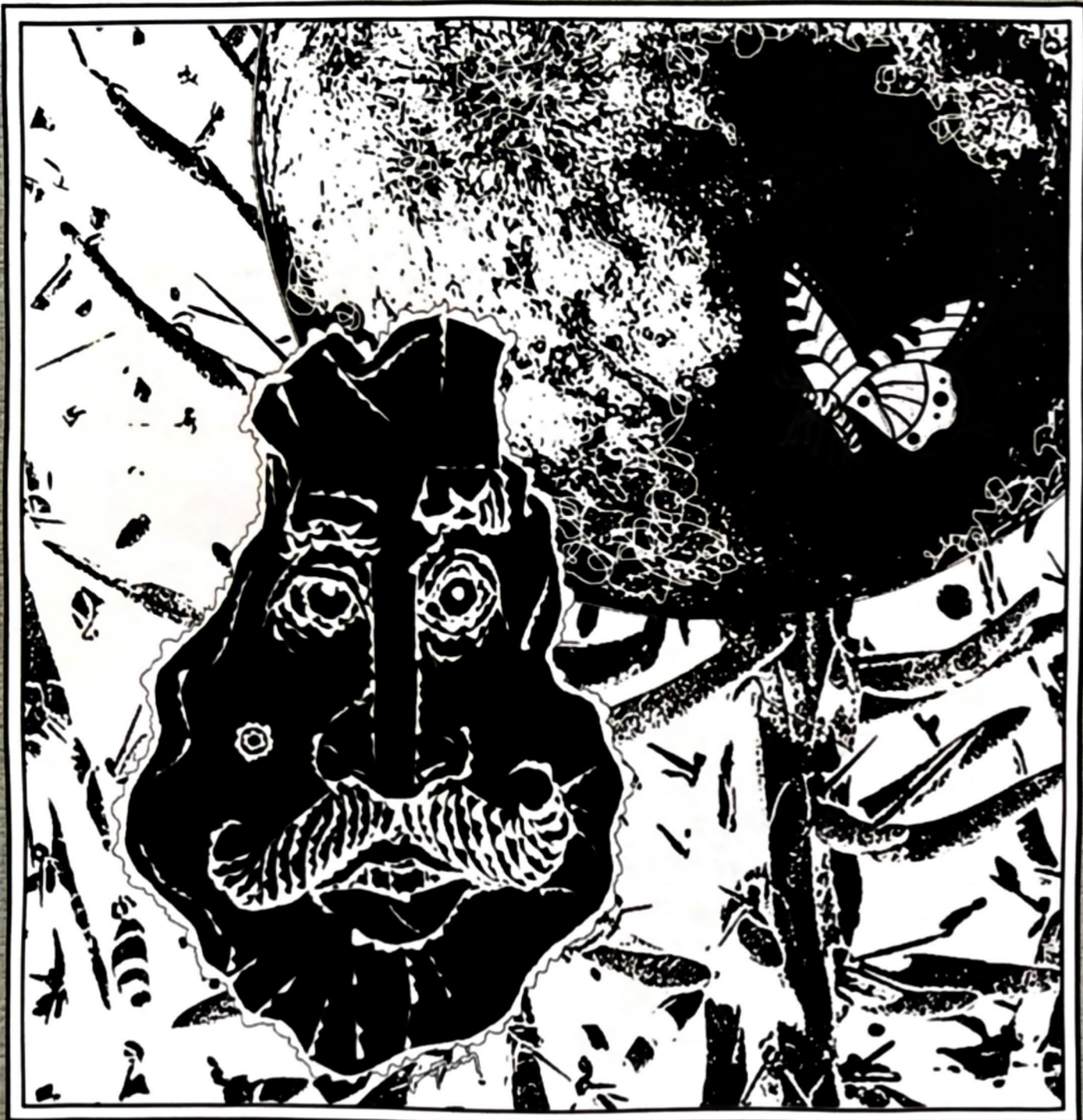

குடைபிடித்துக் கொண்டாட
வந்ததல்ல மழைக்காலம்!
கதவடைத்து முடங்குதற்கு
வந்ததல்ல நிலாக்காலம்!

வாலிபத்தைப் புதைப்பதற்கு
வந்ததல்ல கனாக்காலம்!
ஞானங்கள் மூச்சிறுக்க
வந்ததல்ல வினாக்காலம்!

நாட்காட்டித் தாள்கிழிக்க
வருவதல்ல விடிவுகாலம்!
காலமினி இல்லை என்று
வருவதல்ல முடிவுகாலம்!

காலங்கள் வருவதில்லை!
காலங்கள் போவதில்லை!
வருவதும்நாம் போவதும்நாம்
காலமென ஏதுமில்லை!

14

கண்ணீரும் புன்னகையும் இல்லாத கதை
இருக்குமெனில் யாரெழுதி இருப்பார்கள் அதை?

நிலாவிற்கும் கடைதாண்டி விலைபேசிப் புதை
இருள்வாங்கி வந்தவனோர் அமாவாசை விதை!

முள்ளுக்குள் பயணம்போய் வந்தவனால் எதை
முடிந்துகொண்டு வரமுடியும்? எல்லாமே வதை!

வெற்றிபெற்ற காசுகொண்டு தோல்வியைப் போய்
அழைத்துவந்து விருந்துவைப்பான் உயிருள்ள சிதை!

15

பூக்கவில்லை ஒருபூவும் என்பதனால், நந்தவனம்
புறக்கணித்தான் தன்மனத்துள் படைத்துவிட்டான் பாலைவனம்!

பார்க்கவில்லை யாரும் தன் ஒவியத்தை, கிழித்துவிட்டான்
ஒட்டடைகள் குடியிருக்கத் தூரிகையை ஒழித்துவிட்டான்!

புன்னகையை வரவேற்க ஆளில்லாத் தேசத்தில்
புண்களைப்போய் வரவேற்றான் முடிந்துவிட்டான் நாசத்தில்

ஜன்னல்கள் மூடிவிட்டுக் கண்ணிரண்டும் அவன்திறந்தான்
ஜன்னல்கள் கண்திறந்து பார்க்கையிலே அவன்இறந்தான்!

என்னுடைய இராக்காலம்
எங்கேதான் போனதென்று தெரியவில்லையே!
விடியலையா அழைத்துவரப்
போனதது எனக்கேதும் புரிய வில்லையே!

என்னுடைய கனவுகளை
விட்டுவிட்டுப் போனதெங்கே எனது தூக்கம்?
கனவுகளை வளர்க்கப்
பகலிடம்போய்க் கெஞ்சியெனது மானம் போக்கும்!

சலங்கைகளை உதறிவிட்டு
மேடையிலே நாட்டியங்கள் விழுமே தடுமாறி
காயத்துள் நான்நடந்து
திரும்புகையில் போனதென்றன் வீடு இடம்மாறி

ஒருவிதையாய் வாழ்க்கைக்குள்
விழுந்தவன்நான் முளைக்காமல் போனதற்காய்
மரணத்தை எனக்குள்ளே
தூவுகிறேன் என்னவாய்ப் பிறப்ப தற்காய்?

17

பூமலரும் கனவொன்று கேட்டதன்று என்னிடத்தில்
வாழ்கின்றேன் உன்னோடு! வாழ்வதுநாம் எவ்விடத்தில்?

தூக்கங்கள் விழிக்கட்டும் கேட்டிடலாம் ஒருவேளை
அவைநம்மை வாருங்கள் என்றிடலாம் தம்மிடத்தில்

இல்லையெனில் ஏதுமில்லா இதயமுண்டு என்னிடத்தில்
இருக்குமிருள் போதாதா நாமிருக்க அவ்விடத்தில்?

18

நதியலைகள் பொய்சொல்ல என்ன நேர்ந்தது? அதன்
இருகரைகள் விலகிவிட என்ன நேர்ந்தது?

மனம்மறைத்து மலர்நடிக்கக் காதல் வண்டின் தேன்
புனைந்தஇசைப் பாடலிலே துடிப்புத் தீர்ந்தது!

அன்றிருந்த நினைவுகளில் வெளிச்சம் ஆண்டது! இன்று
மரணத்தின் துணுக்குகளாய்த் துயரம் தீண்டுது!

இன்றெதற்கு என்வீட்டுக் கதவைத் தட்டினாய் உன்
இருவிழியில் என்சிதைக்கு நெருப்பு மூண்டது!

கரையிரண்டும் சொன்னபொய்யை அலைகள்கேட்டன அந்தப்
பொய்களையே அவைகளந்தக் கரையில் போட்டன!

19

உன்மனத்துள் நானிருந்து பார்க்கையிலே - சோலை
மலரெல்லாம் வண்டுகளாய்ப் பறக்கும்!

என்மனத்துள் நீயிருந்து பார்க்கையிலே - அந்த
வண்டெல்லாம் பூவாகிச் சிரிக்கும்!

உன்மனத்துள் நானிருந்து பார்க்கையிலே - சின்ன
பனித்துளிக்குள் கடல்வந்து பாடும்!

என்மனத்துள் நீயிருந்து பார்க்கையிலே - பனிதான்
கடல்மார்பில் பாலருந்தி ஆடும்!

உன்மனத்துள் நானிருந்து பார்க்கையிலே - நீயோர்
ஒளிவட்ட வெண்ணிலா இருப்பு!

என்மனத்தில் நீயிருந்து பார்க்கையிலே - ஏனோ
முண்டதடி அணையாத நெருப்பு?

ஒருபாடல், ஒருபாடல் ஒரேஒரு பாடல்தானே
நானுன்னைக் கேட்டேன்

நீபாட மாட்டாயெனத் தெரிந்திருந்தால் நானுன்னைக்
கேட்டிருக்க மாட்டேன்!

என்தனிமை என்துயரம் உன்னால் தானே
இரவுக்கென்ன தெரியும்?

விளக்கேற்றி இருள்பரப்ப முடிவெடுத்த காரணந்தான்
யார் சொன்னால் புரியும்?

பூவயிற்றில் பிறந்துவந்த பொழுதுங்கூட என்னுயிரை
முள்ளாகிக் குத்துமோ?

குத்துதற்குப் பொழுதுகளைத் தத்தெடுத்து மாற்றியவள்
நீதானே நியாயமோ?

எரிகிறது விளக்கின்னும் எரிகிறது விளக்கின்னும்
எதற்கென்று தெரியுமோ?

எப்போது நான் அணைவேன் என்றதனைப் பார்க்கத்தான்
இதுஉனக்குப் புரியுமோ?

21

மலர்களின் தாய்மொழி எதுவாக இருக்கும் நீ
பேசாத பேச்சென்ன அதுவாக இருக்கும்!

பனித்துளிக் கனவுகள் எதுவாக இருக்கும்? நீ
பாடாத பாட்டெதுவோ அதுவாக இருக்கும்!

ஒளியின் சுவடுகள் எதுவாக இருக்கும்? நீ
உதிர்க்காத சிரிப்பெதுவோ அதுவாக இருக்கும்.

வானின் மறுபக்கம் எதுவாக இருக்கும்! உன்
மவுனத்தின் பொருள்எதுவோ அதுவாக இருக்கும்!

வாழ்க்கையோ வந்தென்னைத் தழுவத் துடிக்கும் உன்
மரணத்தின் தூதுமுந்திப் பேசி முடிக்கும்!

மலரிடத்தில் கடன்வாங்கி என்மனத்தில் கொஞ்சம்
மலர்ச்சி ஊட்டினேன்!
நிலவிடத்தில் கடன்வாங்கி என்உணர்வில் கொஞ்சம்
குளிர்ச்சி ஊட்டினேன்!

கடலிடத்தில் கடன்வாங்கி என்அறிவில் கொஞ்சம்
ஆழம் தேக்கி,
மலையிடத்தில் கடன்வாங்கி என்தோளில் கொஞ்சம்
வலிமை சூட்டினேன்.

என்னிடத்தில் மலர்ச்சி கேட்டு வந்தவர்க்கு
மறுப்பை நீட்டினேன்!
என்னிடத்தில் குளிர்ச்சி கேட்டார்! இல்லைஎன்று
தலையை ஆட்டினேன்!

என்னிடத்தில் அறிவின் உதவி கேட்டவர்க்கு
இருளை மூட்டித்
தோளில் இருந்த மலையைக் கொஞ்சம் இறக்கிவைக்கப்
பல்லைக் காட்டினேன்!

கனவு விற்க வந்தேன் அய்யா, உங்கள் வீட்டுக்
கண்களைத் திறங்கள்!

நூறு வகையில்! நூறு வடிவில்! நீங்கள் விரும்பும்
கவர்ச்சியாய் நிறங்கள்!

அவர வர்கள் வசதிக் கேற்ப வாங்கித் தூங்கி
ஆசையாய் வளர்க்கலாம்

அவரவர்கள் விழிப்புப் பொடிகள் தூவி விட்டால்
அவைநல்ல உரங்கள்!

கலைந்த தென்று கனவை எவரும் திருப்பித் தந்தால்
ஏற்பதற் கில்லை!

வண்ணம் வடிவம் சீர்மை கெட்டுச் சிதைந்த தென்றால்
பொறுப்பெமக்கு இல்லை!

பழைய கிழிசல் தூக்கம் இருந்தால் எடுத்துப் போடலாம்
மறுப்பெமக் கில்லை!

பழுது பார்த்த பழைய கனவைப் பதிலாய்ப் பெறலாம்
தடையெமக் கில்லை.

எனக்கில்லை சொந்தமழை! எனக்கில்லை சொந்தவெயில்!
நானொரு வழிப்போக்கன்!
எனக்கில்லை சொந்தநிலா! எனக்கில்லை சொந்தக்கனா
நானொரு மனப்போக்கன்!

எனக்கென்று வீடில்லை! எனக்கென்று ஊரில்லை!
எதற்கென்று வாழ்கின்றேன்!
எங்கெங்கும் கரைந்துவிட்டேன்! எனைமுற்றும் தொலைத்துவிட்டேன்
நான்ஒரு தனிப்போக்கன்!

ஊராரின் மனங்களிலே குடியிருந்து வாழ்கின்றேன்
என்மனத்தைத் துறந்துவிட்டேன்!
ஊர்மழையில் ஊர்நிலாவில் இருக்கையிலே வேண்டாமே
எனக்கென்று இருந்துவிட்டேன்!

எவருக்கும் சொந்தமென எவற்றுக்கும் சொந்தமென
எனைஉதிர்த்துப் போட்டதனால்
எங்கெங்கும் நிறைந்துவிட்டேன்! எனக்குள்ளே வீழாமல்!
இதிலென்ன குறைந்துவிட்டேன்?

25

எதற்குச் சிரிப்பு? எதற்கு அழுகை?
புரியவில்லை எனக்கு!
எதனை மறைக்க எதனைச் சொல்ல?
தெரிய வில்லை எனக்கு!

அசலைக் கிழித்து நகலைப் பிரிக்க
முயன்றேன் நேற்று இரவு!
கீறல் விழுந்த எனது மனத்தில்
இரத்தக் காயக் கணக்கு!

பகலைக் கிழித்து இருளைத் தேடிப்
பார்த்தி ருந்தேன் நேற்று!
மண்ணில் இருந்து பிடுங்கி எடுத்து
விண்ணில் நட்டேன் நாற்று!

புண்ணில் இருந்து புலரி எடுக்கத்
துணிந்து விட்டபோது
கிழக்கு எனது கழுத்தில் மாலை
போட்டுப் போனது தோற்று.

வயதுனக்குப் பத்தென்று சொன்னார்கள்
 புரிய வில்லை!
 பள்ளியிலே நல்லபெயர் என்றார்கள்
 புரிய வில்லை!

விளையாட்டில் பதக்கமுனக் கென்றார்கள்
 புரிய வில்லை!
 வேலைஎன்று கிடைக்குமென்று கேட்டார்கள்
 புரிய வில்லை!

பெண்பார்க்கப் போகின்றோம் என்றார்கள்
 புரிய வில்லை!
 பிள்ளை பெற்றாய் நீயென்று சொன்னார்கள்
 புரிய வில்லை!

பள்ளியிலே அதற்கிடமே இல்லையென்றார்
 புரிய வில்லை!
 புற்றுநோய் உனக்கென்று சொன்னார்கள்
 புரிய வில்லை!

போய்விட்டாய் என்றழுதார் எனக்கதுவும்
 புரிய வில்லை!
 ஏனென்றால் இத்தனைக்கும் நானின்னும்
 பிறக்கவே இல்லை!

27

நிலமெனக் கில்லை! எதற்கு வானம் நாளும்
மழை பெய்தது?
மலரெனக் கில்லை! எதற்கு வண்டாய் இதயம்
இசை பெய்தது?

நிசமெனக் கில்லை! எதற்கு நிழலே எனக்கு
வெயில் செய்தது?
தழலெனக் கில்லை! எதற்கு வாழ்வு பசியைப்
பயிர் செய்தது?

படகெனக் கில்லை! எதற்குப் பயணம் காதில்
கதை நெய்தது?
வினாவிடைப் புத்தக மாநான்? கேட்டுக்கேட்டு
மனம் வைத்தது.

28

நான்விரி வானம்! எனையேன் கிழிக்கப் பார்க்கிறாய்?
நான்மழை பொழிநீர்! எனையேன் உடைக்கப் பார்க்கிறாய்?

நான்நிழல் படலம்! எனையேன் துடைக்கப் பார்க்கிறாய்!
நான் தழல் மூலம்! எனையா தீண்டி ஆர்க்கிறாய்?

நான்கவி அருவி! மலைமேல் திரும்ப முடியாது!
நான்கடல் ஆழம்! கரைமேல் வாழ முடியாது!

நான்அநா திகாலம்! வயதால் அளக்க முடியாது!
நானின்றி உலகம் ஒருநாள்கூட விடியாது!

29

விட்டிலாய் இருப்பதுவே நான்சொல்வேன் தேவலாம் - ஒளி
விளக்கெழுதும் மரணத்தை அடைந்துபுகழ் மேவலாம்!

இருளென்றும் இடர்என்றும் எவர்சொன்னார் மரணத்தை - இனித்
துயரங்கள் இல்லைஎன்றே எழுதிவைக்கும் சாசனத்தை!

குமிழிக்குள் அடைபட்டுக் குடியிருந்த காலத்தில் - என்ன
குறிப்பெடுத்து வைத்திருந்தோம் காற்றிருவக் கோலத்தில்?

முட்டையிலே உட்குவரில் யாதெழுதி வைத்தோம் - உடைத்து
வெளிவந்த நேரத்தில் ஏனழுது வைத்தோம்?

அகம்வாழ்வா? புறம்சாவா? தெரிவதென்ன விளக்கமா? - இல்லை
புறம்வாழ்வா? அகம்சாவா? முடிவிலென்ன கலக்கமா?

கனவை விற்று நளவை வாங்க வந்தவன்நான்!
தூக்கம் துரத்த விழிப்பை இழந்து நொந்தவன்நான்!

நிழலை விற்று நிசத்தை வாங்கும் சந்தையில்
மலிவு விலையில் என்னை விலைக்குத் தந்தவன்நான்!

இரவைக் கடைந்து பகலை எடுத்து வெந்தவன்நான்!
அறிவை அடையும் வழியை இழந்த சிந்தனைநான்!

வெற்றி தோல்வி விதைகள் தூவ எண்ணியே
அடித்த தில்லை சரியாய் வாழ்க்கைப் பந்தினைநான்!

அருகில் உள்ளோர் துயரம் கண்டு நைந்தவன்நான்!
விலகிப் போனோர் மனதிலும்போய்நுழைந்தவன்நான்!

புத்தர் காந்தி வாழ்ந்த வாழ்க்கை எங்கே
போன தென்று நினைந்து மனம்பு கைந்தவன்நான்!

31

மலைஉச்சி அடைவதற்குப் படிகள் உள்ளன
படிகளவை இறங்குதற்கே எளிமை உள்ளன!

படகுண்டு துடுப்புண்டு நதிகள் உள்ளன
கரைமீது கரைகடந்த வெறுப்பில் உள்ளன!

முகம்பார்க்கும் கண்ணாடி நூறு உள்ளன
பிம்பங்கள் நொறுங்கிவிடும் நோக்கில் உள்ளன!

பழகுதற்கு நட்புவட்டம் பலவாய் உள்ளன
பழக்கிவைத்த முள்களோடு குத்த உள்ளன!

இரவுபகல் முரண்பாட்டில் நாள்கள் உள்ளன
காலங்கள் அவையிரண்டின் கூட்டில் உள்ளன!

பொய்ம்மை மெய்ம்மை முரண்பாட்டில் வாழும்
பேதைமக்கள் உடன்பாட்டில் என்ன உள்ளன?

கொன்றைமலர் மஞ்சள்நிறம் எதனுடைய சொந்தநிறம்?
வானநிலா கண்டெடுத்த கனவுகளே அந்தநிறம்!

வானநிலா வட்டமுகம் யாருடைய சொந்தமுகம்?
தொட்டிலிலே சிரிக்கிறதே மழலையதன் விந்தைமுகம்!

மழலைமலர்க் குளிர்நகைதான் எங்கிருந்து வந்தநகை?
எழுதாத சித்திரங்கள் இங்குவந்து தந்தநகை!

சித்திரங்கள் அழுகின்ற நிலையிங்கே ஏன்வந்தது?
சிதைகிறதே இயற்கையெனும் கவலையினால் தான்வந்தது

இயற்கைமனம் சிதைகின்ற துயரஇருள் ஏன்மூண்டது?
இயற்கையாய் ஏனில்லை மானுடமென் றேமூண்டது?

கொன்றைமலர் மஞ்சள்முகம் கண்முன்னே ஏன்கறுத்தது?
கண்ணுள்ளே நாம்வளர்க்கும் வஞ்சகத்தால் தான்கறுத்தது!

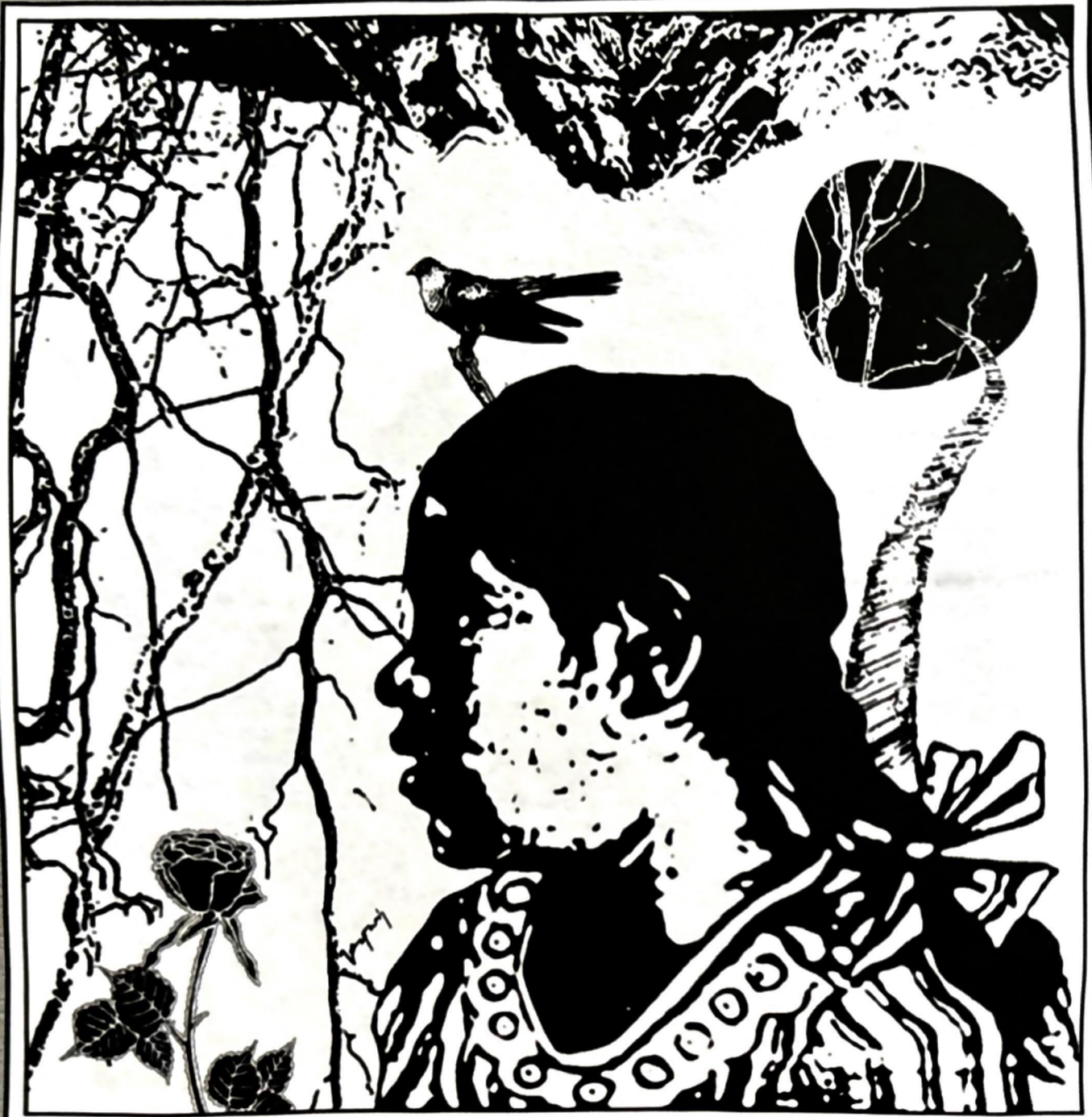
33

கனவுகளைத் துரத்தியபின்
எதற்கெனக்குத் தூக்கம் நெய்தீர்கள்?
மனத்திலனல் மூட்டியபின்
எதற்கெனக்குள் தூறல் செய்தீர்கள்?

பிம்பங்கள் உடைத்தபின்
கண்ணாடி எதற்கு வைத்தீர்கள்?
உனக்குநிகர் நீயென்று
பொய்மினுக்கு மொழியேன் பெய்தீர்கள்?

நதிவெள்ளம் திருடியபின்
எதற்கெனக்குத் தோணி கொடுத்தீர்கள்?
நான்வைத்த விளக்குக்குள்
இருள்விரித்தேன் நீட்டிப் படுத்தீர்கள்?

கோடுகளைக் கொன்றுடனே
கோலத்தின் புள்ளி தின்றீர்கள்?
கேட்கும்முன் கேள்விகளைப்
புதைத்துவிட்டு ஓட்டம் எடுத்தீர்கள்!

வெளிச்சம் இழந்த ஆயிரம் நிலாக்கள்
இங்கே இருண்டு கிடக்கையிலே
விண்ணின் நிலவே உன்னைப் பாட
என்மனம் சற்றும் துடிக்கலையே!

மலர்ச்சி இழந்த மானுட அரும்புகள்
துயரக் கண்ணீர் வடிக்கையிலே
செக்கச் சிவந்த ரோஜா மலரே
உன்னைப் பாடப் பிடிக்கலையே!

பட்டினி கிடக்கும் பாடல் கோடி
பஞ்ச நெருப்பில் வெடிக்கையிலே
குழலை மீறிய குயிலே உன்னைக்
கூப்பிட முடிவு எடுக்கலையே!

அதிசய உலகம் ஆனந்த உலகம்
பூமியில் ஒன்றும் நடக்கலையே!
தாழ்வுகள் போக மேன்மைகள் ஆக
யாரும் வேர்வை வடிக்கலையே!

வார்த்தைகள் கடத்தும் பாதையில் போன
கவிதை எதையும் கடக்கலையே!
சரித்திரம் போட்ட கடிதம் இன்னும்
கவிதை கைக்குக் கிடைக்கலையே!

35

நீர்விடத்தான் கண்களெனக் கருத லாமா?
நினைவுதிர்க்கத் தான்மனமென் றெண்ண லாமா?
நிலவுடைக்க வானமொரு கட்டளை போட்டால்
நிறைவேற்ற விண்மீன்கள் ஒப்ப லாமா?

கனவெரிக்கத் தூக்கங்கள் துடிக்க லாமா?
கதைச்சதையைப் பாத்திரமே கடிக்க லாமா?
பகல்தின்னச் சூரியனே முடிவு செய்யப்
பார்த்திருந்தும் ஆகாயம் தூங்க லாமா?

நெய்யூற்றிப் பொய்வளர்க்க முந்த லாமா?
நிலைகுலைந்து மெய்ரத்தம் சிந்த லாமா?
பைக்குள்ளே பொத்தல்கள் போட்டுக் கொண்டு
பயணங்கள்! வாழ்வதற்கு வந்த நாமா?

36

பகல்வெப்பம் விடுபட்டுப் போனதிந்த அந்தி நேரம்!
பறவைகளின் மாமன்றம் தொடுக்கிறது சந்த ஆரம்

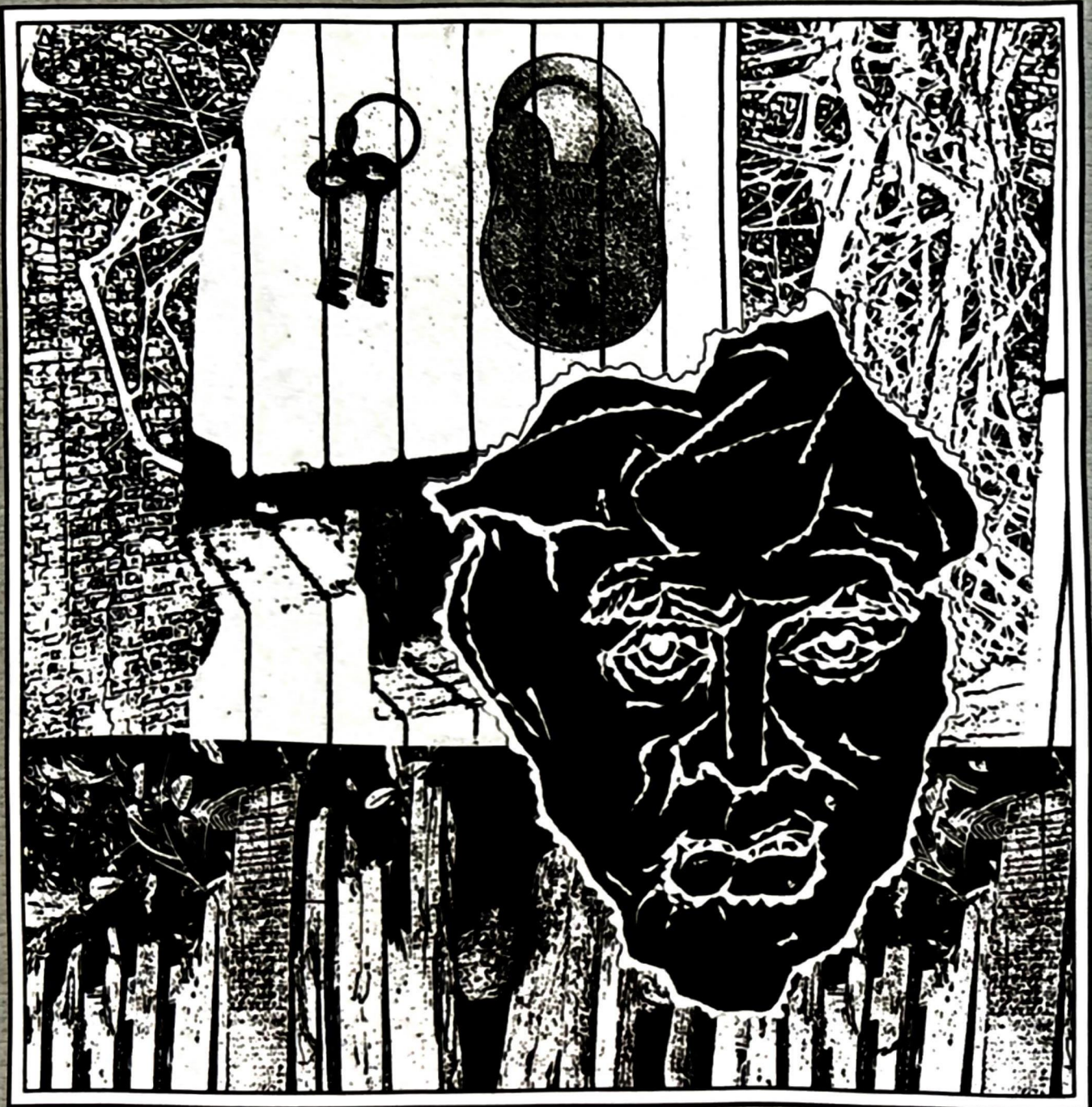
வெயில்தணிந்து பூந்தென்றல் தடவுவதோ மாலை ஈரம்!
நுரைதள்ளி ஓடிவந்த வயதுக்கோ ஓய்வு நேரம்!

கனவுகளில் ஒவ்வொருநாள் கண்டுவந்த அந்தத் தூக்கம்
கைகுலுக்க நமையெழுப்பும் இனியென்ன நெஞ்சில் ஏக்கம்!

விடுதலையின் பேரின்பம் முன்மொழியும் இந்தப் பொழுது
முடிவுரைக்க வந்ததென்று மொழிவதுதான் முழுக்கப் பழுது

வரவுசெலவு இல்லாத தேசத்தின் கடவுச் சீட்டு
வந்துகையில் விழுகிறது! தாமதமேன் தவணை கேட்டு?

சூரியத்தீத் தொடமுடியாத் தூரத்தில் வந்து விட்டோம்!
குளிர்நிலவைத் திறப்பதற்குச் சாவிகையில் பெற்று விட்டோம்!

37

நீர்ஒரு திசையில் போகுமா? என்
நதிஒரு திசையென ஆகுமா?
பாட்டொரு திசையில் பறக்குமா? என்
பண்ணொரு திசையில் வேகுமா?

குற்றங்கள் உலாவரும் தெருவிலே என்
குணங்கள் மடியுமோ கருவிலே?
முத்தங்கள் புகையும் மணலிலே என்
காதலா பிணத்தின் உருவிலே?

பூட்டுகள் நிறைந்த நாட்டிலே என்
திறப்புகள் கண்ணீர்க் கூட்டிலே!
என்னைத் திறக்கவும் அஞ்சினேன் - நான்
முளைத்தேன் சாவிகள் காட்டிலே!

ஞானம் எனக்கு அகப்படுமா? என்
யாத்திரை முடிவு சுகப்படுமா?
பாத்திரம் இல்லா நாடகத்தில் என்
கதைதான் எள்ளியே நகப்படுமா?

ஒருகொடியில் ஒருமலராய் இருக்க மாட்டேனா?
 ஒருமலரில் ஓரிதழாய் மணக்க மாட்டேனா?
 ஒருகொடிக்கும் ஒருமலர்க்கும் வாழ்க்கை ஆக்கும்
 வேரடியில் ஒருமண்ணாய் இளக மாட்டேனா?

வேயங்குழலில் ஒருதுளையாய் இருக்க மாட்டேனா?
 ஒருதுளையில் இசைத்துளியாய் நிரம்ப மாட்டேனா?
 ஒருகுழலும் ஒருதுளையும் இருக்கும் மூங்கில்
 காட்டிலொரு மழைத்துளியாய் உதிர மாட்டேனா?

பாட்டிலொரு பதமாக வாழ மாட்டேனா?
 பதத்திலொரு எழுத்தாக நுழைய மாட்டேனா?
 பதமென்றும் எழுத்தென்றும் பிறந்த வயிற்றில்
 நான்பிறந்து குழந்தையெனத் தவழ மாட்டேனா?

மூலமென்ன முடிவென்ன தெரிய மாட்டேனா?
 முடிவெடுக்க நடுவிடமாய் இருக்க மாட்டேனா?
 நடுவிருக்கும் எனைவிட்டு விலகி வந்து
 நான்பறந்து வெட்டவெளி எட்ட மாட்டேனா?

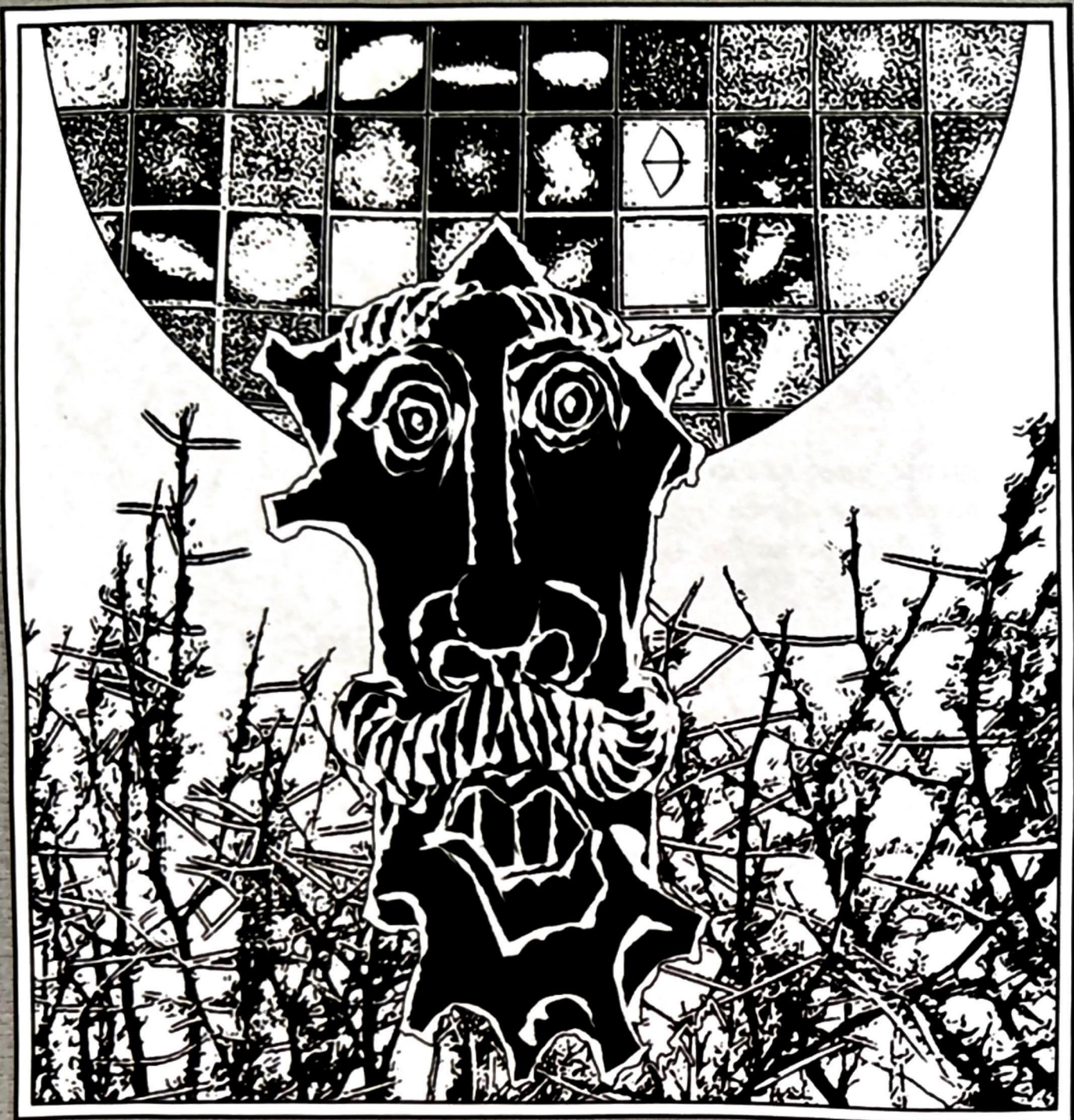
39

வாழ்க்கை தந்த வார்த்தை கொண்டு
கவிதை ஒன்று புனையலாம்!
அர்த்தம் சுவர்க்கம் நரகம் என்று
கருத இருளில் நனையலாம்!

துயரம் தந்த பாடம் மனிதன்
உணர்வைத் திறக்க முனையலாம்
முள்ளின் முனையில் கோடிப் பூக்கள்
வசந்த காலம் வனையலாம்!

இரவின் உறவில் அணிகள் பெற்றுப்
பகலின் உடம்பில் அணியலாம்!
அணியை மினுக்கித் திரியும் நாளில்
ஆன்மா வெட்கிக் குனியலாம்!

விடைகள் கண்ட வினாக்கள் கூடி
வெளிச்ச ஆட்டம் துணியலாம்!
வினாவிடைகள் முடிந்த போது
ஞானத் தேட்டம் கனியலாம்!

40

தண்டிக்க நினைக்கின்றாய் என்னைத் தண்டித்துவிடு!
தண்டிக்கும் முன்பாகச் சிலபரிசும் கொடுத்துவிடு!

இருட்டடிப்புத் தவறல்ல இருட்டடிப்புச் செய்துவிடு!
இரண்டொரு நட்சத்திரம் அதற்குமுன் தந்துவிடு!

என்யாழைப் பறிக்கின்றாய்! தப்பில்லை பறித்துக்கொள்!
பறிப்பதன்முன் யாழிருந்து என்பாட்டைத் திறந்துவிடு!

காயங்கள் செய்கின்றாய்! கூரம்பு கோடிதொடு!
அவசரமேன் யோசிக்க அம்புக்கும் ஓய்வுகொடு!

தடுப்பதற்கு வந்துவிட்டாய் வாழ்வூற்றைத் தடுத்துவிடு!
தடுக்கும்முன் தாகங்கள் கரையேற எடுத்துவிடு!

விற்பதற்கு நினைக்கின்றாய் விற்றுவிடு! அதற்குமுன்
என்சடலம் என்னஎடை என்றுநீயே பார்த்துவிடு!

41

இராப்போதில் எனக்கெதிரில் மெழுகுதிரி
தனிமையிலே எரியுதடி என்மாதிரி!

உருக்குகிறாய் எங்கிருந்தோ அணுஅணுவாய்
அதிசய நெருப்புக்கு நீசகோதரி

வசந்தவனத் தென்றலையும் எனக்கெதிரி
ஆக்கிவிட்டாய்! துயரங்கள் போதுமடி

எரியுமென்றன் உயிரணைத்தேநீ ஆதரி!
எங்கேஎங்கே அதற்கசையுன் இமைவிசிறி!

42

வானம்மஞ்சள் பூசுகின்ற பொன்னந்தி நேரம்
காத்திருக்கும் எம்மனத்தில் யுகப்பொழுதின் பாரம்!

இணைஇணையாய்ச் சிறகசைக்கும் பறவைகளின் கூட்டம்
படவிலையோ எனைமறந்த உன்பார்வை ஓரம்?

கரைகிறதே ஆசைமனம் தனிமைநதி தீரம்
முள்முளைத்த நிலாவந்தே எனைக்கொத்திக் கிழிக்கும்

விரகரத்தம் வெள்ளமென உன்வாசல் சேரும்
அவ்வெள்ளம் இங்குன்னை இழுத்துவந்தே தீரும்!

43

விழிமூடி இருந்தாலும் அலையுதுன்னைத் தேடி
வரவேண்டாம் நேரினிலே கனவில்வந்து போடி!

சொல்லெல்லாம் பொருள்தேடி அங்கங்கும் அலைந்து
போராட்ட முழக்கமடி உன்வாசல் கூடி!

உதறிவிட்ட கண்ணசைவைப் போட்டுவைக்க நாடி
உருவான கிண்ணமடி என்னுடம்பு அறிவாய்

அதைஉடைக்க விருப்பமெனில் உள்ளேநீ வாடி
உனையுள்ளே வைத்திடுவேன் பத்திரமாய் மூடி!

44

என்னை என்ன செய்துவிடும் சிறைவாசம்?
பழகியது அதற்குத் தானே பத்து மாசம்

அன்னை வயிற்றில், தெரியும் அந்த வாழ்க்கை
அடியே திறந்து வையுன் விழிகள் தேசம்!

வேண்டும் ஆயுள்முழுக்க அதில் சிறைவாசம்
கைதியாகத் தானே என் போராட்டம்

கையால் விலங்கிடு! கட்டட்டும் உன்பாசம்!
மறுத்தால் எனது கல்லறை உனை ஏகம்!

45

முள்ளில் தேனிருக்கும் என்றாலும்
யாருக்கு வேண்டும்?
கள்ளில் சுகமுண்டு என்றாலும்
ஞானியையா தூண்டும்?

கழுமரமே பூப்பூக்கும் என்றாலும்
பறித்தெடுத்துச் சூட
எவர் மனத்தை நச்சரித்து ஆசைவந்தே
எல்லையினைத் தாண்டும்?

நிலாவட்டம் சாக்கடையில் ஒளிர்ந்தாலும்
யாரள்ளிக் குடிப்பார்?
கூழாங்கல் அடைகாத்துக் குஞ்சுகளைப்
பெறயாரே துடிப்பார்?

நட்சத்திரக் கடிதத்தைப் பகலினிலே
யார்எடுத்துப் படிப்பார்?
தொட்டில்பா டலுக்கோர் மெட்டமைத்துச்
செத்தவரா முடிப்பார்?

46

சந்தையிலே விற்பதற்குக்
காய்கொண்டு போனதொரு காலம்!
காய்விற்ற காசெல்லாம்
கசப்பாகி விட்டதொரு காலம்!

சந்தையிலே விற்பதற்கு
நிசம்கொண்டு போனதொரு காலம்!
நிசம்விற்ற காசெல்லாம்
நிழலாகி விட்டதொரு காலம்!

சந்தையிலே விற்பதற்குப்
புள்ளிகொண்டு போனதொரு காலம்
புள்ளிவிற்ற காசுகளால்
கலைந்தழிந்து விட்டதென்றன் கோலம்!

சந்தையிலே விற்பதற்கு
மெய்கொண்டு போனதொரு காலம்!
மெய்விற்ற காசுகளால்
பொய்வளர்த்து விட்டதலங் கோலம்!

சந்தையிலே விற்பதற்கு
எனைக்கொண்டு போனதொரு காலம்!
எனைவாங்க ஆளில்லை
மரணம்தான் போட்டதடா ஏலம்!

47

வண்ணங்கள்

விடுமுறையில் பட்டாம்பூச்சி என்ன செய்யும்?

வானவில்லின்

முதுமையிலே வண்ணங்கள் என்ன செய்யும்?

இதயங்கள்

இனியில்லை இடமென்று விரட்டி விட்டால்

எண்ணங்கள்

எங்கிருந்து நிலைகுலைந்து கண்ணீர் பெய்யும்?

தவணைமுறை

ஓட்டமென்றால் நதியலைகள் நடப்பதெப்படி?

கோடுகளின்

கலகங்களில் ஒவியங்கள் பிறப்ப தெப்படி?

கால்வைக்க

வாசல்படி தடுத்து நிறுத்தி விட்டால்

உறவுகளின்

புன்னகை உள்வீட்டில் மலர்வ தெப்படி?

உயரங்கள்

இறங்கிவிட்டால் மலைப்படிகள் எங்கே போகும்?

உச்சங்கள்

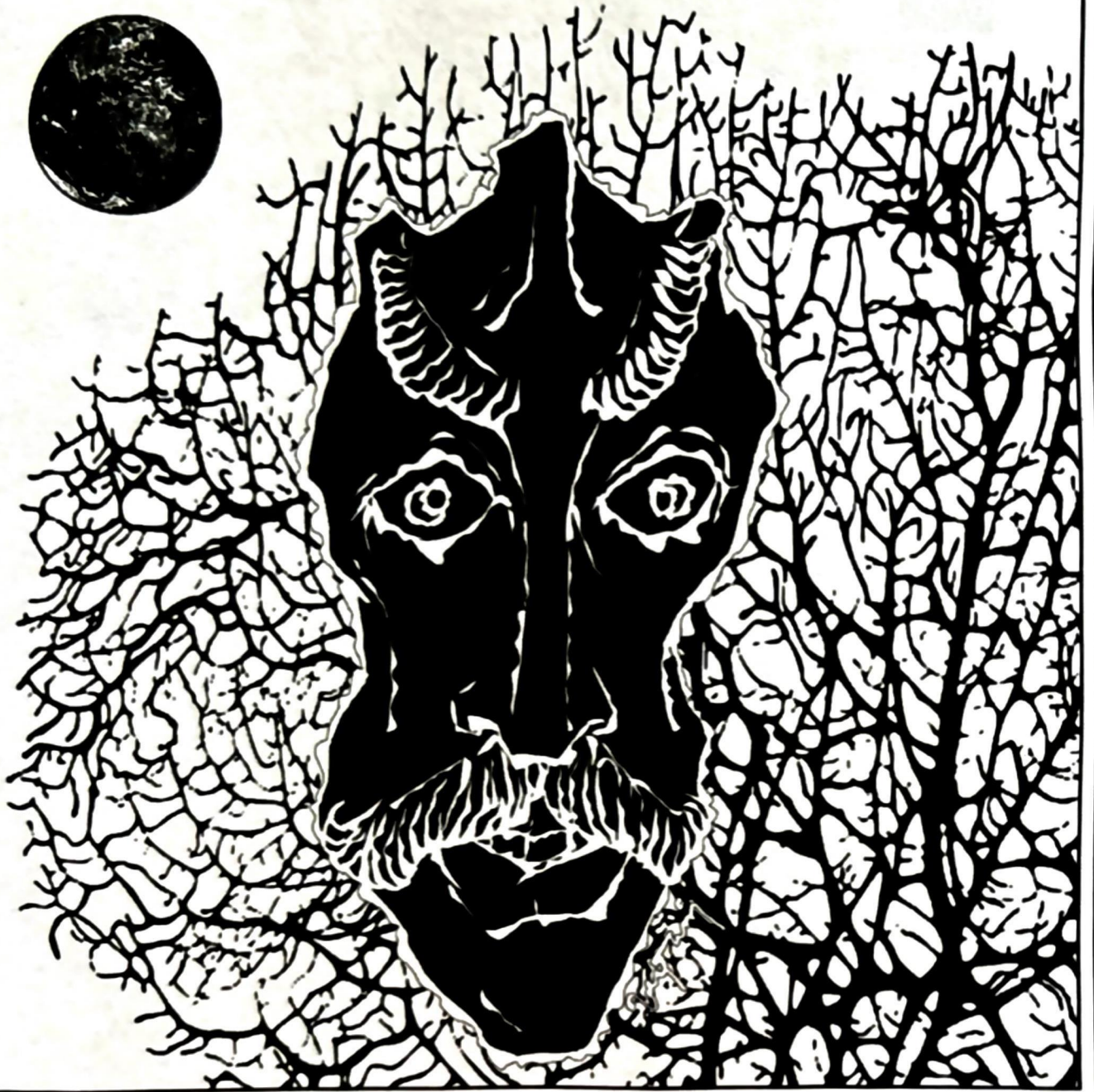
உதிர்ந்துவிட்டால் சாதனைகள் என்ன ஆகும்?

பூபாளம்

உறங்கிவிட்டால் என்னாகும் புலரி நெஞ்சம்?

புதுத்தெம்பு

வரஇரவு செய்யாதா கறுப்பு யாகம்?

48

உருக்கத் தெரிந்த நெருப்புக்கு உருகத் தெரியாது!
அடிக்கத் தெரிந்த புயலுக்கு அணைக்கத் தெரியாது!

உதிர்க்கத் தெரிந்தே உதிர்த்துத் தள்ளும் பழங்களை
உள்ளிருக்கும் சுவையைக் கல்லால் சுவைக்கத் தெரியாது!

எழுத உதவும் எழுத்துக்கு அர்த்தம் தெரியாது!
எழுத்தாய் இருக்கும் நிலையும் அதற்குத் தெரியாது?

நெய்து முடித்த தறியும் நெய்த துணியை
உடுத்தி மகிழும் வாழ்வை என்றும் அறியாது!

கொய்த மலர்க்குக் கிளைக்குத் திரும்பத் தெரியாது
கிளைக்கும் உதிர்ந்த மலரின் வயது தெரியாது

வாழ்வை நடத்த வந்தோம் வாழத் தெரியாது
சாவில் முடிய வந்தோம் சாகத் தெரியாது.

49

யாமோடு நட்பா?

இசையோடு பகையா? ஏனென்று புரியவில்லையே!

சொல்லோடு கூடலா?

பொருளோடு ஊடலா? ஏனென்று தெரியவில்லையே!

உடலோடு உறவா?

உயிரோடு பிரிவா? எப்படியும் திருத்தமில்லையே!

கல்லோடு விருப்பா?

கலையோடு வெறுப்பா? எப்படியும் பொருத்தமில்லையே!

மலருக்கு முதுகா?

முள்ளுக்கு முகமா? துளிகூட நேர்மையில்லையே!

நனவுக்கு மறுப்பா?

கனவுக்கு அழைப்பா? துளிகூடச் சீர்மையில்லையே!

பொய்ம்மைக்கு மாலையா?

வாய்மைக்கு ஓலையா? இதுநல்ல வேலையா?

இருளுக்குப் பண்களா?

புலரிக்குப் புண்களா? இதுகளள் லீலையா?

50

வானம் கருக்குது மேகம் இடிக்குது
மழை வருமோ?
வருகிற மழையில் கோடையின் வெப்பப்
பிழை வருமோ?

சாளரம் திறக்குது தென்றல் மணக்குது
சுகம் தருமோ?
தென்றலில் எனது தனிமையைக் கிழிக்கும்
நகம் வருமோ?

நிலாவின் கீற்று மஞ்சள் கம்பளம்
ஒளி விடுமோ?
கம்பளம் அடியே பதுங்கிய ஊடல்
முளை விடுமோ?

கதைகள் வளரும் இரவுகள் மலர்ந்தே
எனைத் தொடுமோ?
தொடுகிற இரவுகள் குணங்கள் திரிந்து
எனைச் சுடுமோ?

பாத்திரம் இறப்பதும் நாடகம் பிழைப்பதும்
கலை விதிப்பதா?
என்னைத் தின்பவர் வீட்டுப் பானையில்
உலை கொதிப்பதா?

திரையை இழுப்பதை, கதையை முடிப்பதை
உயிர் மதித்ததா?
நாடக மேடையில் ஆடி முடித்ததும்
மெய் உதித்ததா?

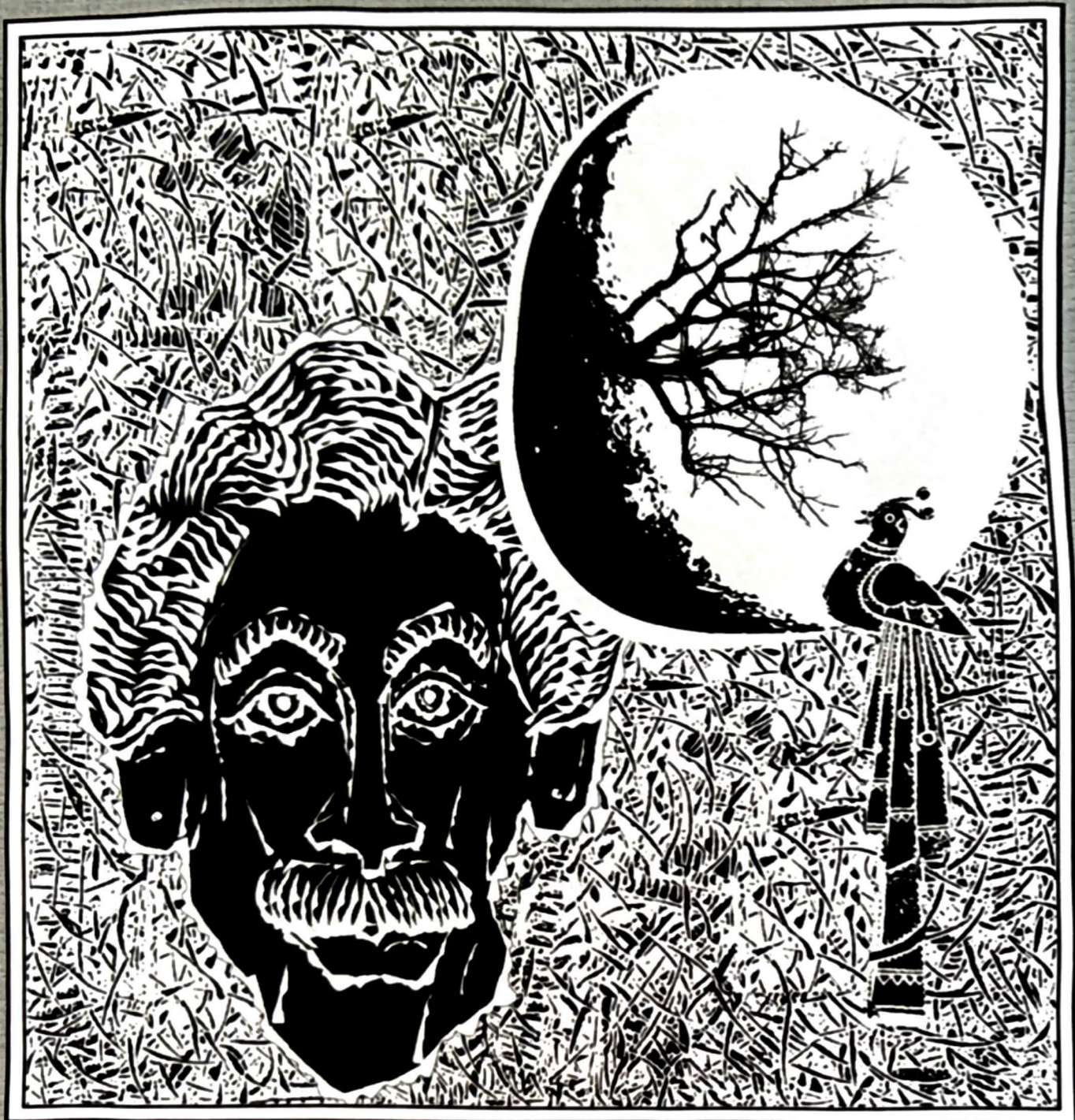
51

உடைகின்ற கண்ணாடிப் பாத்திரமும் நானே!
உடைக்கின்ற கல்மனத்தின் ஆத்திரமும் நானே!

உண்மைகளின் தேர்வலத்தைத் வீதியிலே காண
ஓடிவந்து மூடிவைத்த நேத்திரமும் நானே!

பொய்ம்மைகளின் வகுப்பறையில் சாத்திரமும் நானே!
மெய்ம்மைகளைப் பொசுக்கியதோர் தீத்திரமும் நானே!

அழிவுகளைக் கலந்தாய்ந்து வாழ்க்கையிங்கு முடிய
அறியாமை பாடுகின்ற தோத்திரமும் நானே!

52

கண்ணிலொரு கனவெழுத வருவாயா சொல்லு?
கனவினுள்ளே உனைவைத்துத் தருவாயா சொல்லு?

மழைமேகம் நீயாகிப் பொழிவாயா சொல்லு?
பொழிந்தமழை நீரிலெனை எறிவாயா சொல்லு?

முள்ளிலொரு மலர்பிறக்க வாய்ப்புண்டா சொல்லு?
முறிந்தகிளை தனில்பருவக் காய்ப்புண்டா சொல்லு?

தினம்தினமும் பார்ப்பதனால் குறைவுண்டா சொல்லு?
தினம்விடிந்தும் கிழக்கினிலே தேய்ப்புண்டா சொல்லு?

53

அழகிலிருந்து தமிழ்ச்சொற்கள் பிறந்துவந்த தில்லையா?
அதைப்பார்த்துக் கொடியிலரும்பு திறந்துவந்த தில்லையா?

தமிழிலிருந்து இலக்கியங்கள் மலர்ந்துவந்த தில்லையா?
அவைமயக்க உலகமிங்குப் பறந்துவந்த தில்லையா?

குறள்மடியில் சிந்தனைகள் சுரந்துவந்த தில்லையா?
முப்பாலும் வாழ்வியலைக் கறந்துதந்த தில்லையா?

உலகினிலே தமிழ்மொழிதான் சிறந்துவந்த தில்லையா?
இதைத்தமிழர் மதிக்காமல் மறந்துவந்த தில்லையா?

54

எழுத்திணைந்து சொல்லாவ தெவ்வாறு தெரியுமா?
இதழிணைந்து மலராவ தவ்வாறு தெரியுமா?

சொல்லிணைந்து பொருளாவ தெவ்வாறு தெரியுமா?
மலரிணைந்து மாலையாவ தவ்வாறு தெரியுமா?

தாயன்பு தெவிட்டாத தெவ்வாறு தெரியுமா?
தமிழினிமை சலிக்காத தவ்வாறு தெரியுமா?

தவித்துநீ கிடக்கின்ற தெவ்வாறு தெரியுமா?
தமிழாறு விட்டுவிட்டாய் இவ்வாறு தெரியுமா?

55

காற்றடித்துக் கடலாழம் உடைந்து போமா?
துயரீட்டி பாய்ந்துமனம் குடைந்து போமா?

வாழுநெறி தெரிந்துகொண்ட அடுத்த நாளே
மரணமடல் கண்ணொளியைக் கடைந்து போமா?

பகல்மார்பில் இருள்துடிப்புப் பிறப்ப தில்லை!
பனிவிரல்கள் வெயில்கதவு திறப்ப தில்லை!

நகல்மனிதர் இருப்பார்கள் வாழ்வ தில்லை!
அசல்கவிஞன் தமிழன்பன் இறப்ப தில்லை!

...

கஜல் பிளறகள் என்னும் இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ள 5 கஜல் கவிதைகளுக்குத் திரு ஏ.எஸ். சஜ்ஜாத் புகாரி செய்துள்ள உருது மொழிபெயர்ப்பும் தமிழ் ஒலிபெயர்ப்பும்

கஜல் பாடல் எண் 2இன் உருது மொழிபெயர்ப்பு

خواب سجائے آؤگی تم آنکھوں میں
خود کو پیش کروگی بھی ان خوابوں میں

برکھا بادل بن کر برسوگی مجھ پر
تیرنے دوگی اس بارش کی ندیوں میں

خار میں گل کھلنے کا امکاں بھی کچھ ہے
ٹوٹی شاخ ہری ہو کیسے بہاروں میں

روز تجھے دیکھے سے تمازت کیا کم ہو
سورج نکلے روز نئے انگاروں میں

ஃக்வாப் சஜானே ஆவோகீ தும் ஆன்கோ மே
ஃகுத்தோ பேஷ்கரோகீ ப்ஹி உன் ஃக்வாபோ மே

பர்க்ஹா பாதல் பன்கர் முஜ்பர் பர்னோகீ?
தயிர்நே தோகீ உஸ் பாரிஷ் கீ நதியோன் மே

ஃகார் மே குல் க்ஹில்நே கா இம்கான் ப்ஹி குச் ஹை
டுடி ஷாஃக் ஹரீ ஹோ கைஸே பஹாரோன் மே

ரோஜ் துஜே தேக்ஹே ஸே கமீ துஜ்மே க்யா ஹோ
கூரஜ் நிக்லே ரோஜ் நயே அங்காரோன் மே

கஜல் பால் எண் 20இன்
உருது மொழிபெயர்ப்பு

ایک نغمہ صرف اک نغمہ ہی مانگا میں نے تھا
مانگتا ہی کیوں اگر ہوتا گماں انکار کا

رات کیا جانے غمِ تنہائی کا میرے سبب
کیوں اندھیرا کر دیا تو نے جلا کر اک دیا

جل رہا ہے، ہاں ابھی تک جل رہا ہے اک چراغ
چاہتا ہے میرے بجھنے کا تماشا دیکھنا

ஏக் நக்மா, எரிர்ஃப் எக் நக்மா ஹரி மாங்கா மைனே த்ஹா
மாங்கதா ஹீ க்யூன் அகர் ஹோதா குமான் இன்கார் கா

ராத் க்யா ஜானே ஃகமே தன்ஹாயீ கா மேரே ஸபப்
க்யூன் அந்தேரா கர்தியா தூனே ஜலாகர் எக் தியா

ஜல் ரஹா ஹை, ஹான் அபீதக் ஜல் ரஹா ஹை என் ச்சிராக்
சாஹ்தா ஹை மேரே புஜ்னே கா தமாஷா தேக்ஹ்னா

கஜல் பாடல் எண் 50இன்
உருது மொழிபெயர்ப்பு

جو آگ جلا کر پگھلا دے وہ خود ہی پگھلنا کیا جانے
طوفان تباہی لاتا ہے، طوفان سہارا کیا جانے

پھل مار گرایا جانے ہے پیڑوں سے بہت ہی خوب مگر
کیا لطف و مزہ رکھتا ہے ثمر یہ سنگ بچا کیا جانے

لکھنے کے لئے کام آئے مگر مفہوم نہ جانے خود اپنا
منصب سے بھی اپنے ناواقف یہ لفظ تقاضا کیا جانے

جینے کے لئے آیا انسان، آیا نہ طریقہ جینے کا
مرنا بھی اسی کو ہے لیکن نادان یہ مرنا کیا جانے

ஜோ ஆக் ஜலாகர் பிக்லாதே வொஹ் ஃகுத் ஹி பிகல்னா க்யா ஜானே
தூஃபான் தபாஹீ லாதா ஹை, தூஃபான் ஸஹாரா க்யா ஜானே

ப்ஹல் மார் கிரானா ஜானே ஹய் பேபோன் ஸே பஹுத் ஹீ ஃசவ் மகர்
க்யா லுத்ஃப் ஒ மஜா ரக்தா ஹய் ஸமர் ஏஹ் ஸங்க் பிச்சாரா க்யா ஜானே

லிக்னே கெ லியே காம் ஆயே மகர் மஃப்ஹும் ந ஜானே ஃகுத் அப்னா
மன்ஸப் ஸெ ப்ஹி அப்னே நாவாஃகிஃப் ஏஹ் லஃப்ஜ் தஃகாஜா க்யா ஜானே

ஜீனே கே லியே ஆயா இன்ஸான், ஆயா ந தஃகா ஜீனே கா
மர்னா ப்ஹி இஸீகோ ஹை லைகின் நாதான் ஏஹ் மர்னா க்யா ஜானே

கஜல் பாடல் எண் 40இன்
உருது மொழிபெயர்ப்பு

பھر چاہو اگر دینی جتنی بھی سزا دے دو
پہلے مری چاہت کا انعام ذرا دے دو

ہاں صاف چھپا لینا، دنیا سے مری الفت
دو چار ستاروں کو دامن کی ہوا دے دو

چھینے لئے جاتی ہو تم ساز مرا مجھ سے
اس ساز میں پوشیدہ وہ گیت مرا دے دو

ہاں شوق سے چھلنی ہو میرا ہی تو سینہ ہے
تیروں کو سنبھلنے کی فرصت تو ذرا دے دو

ہاں روک دیا کرتا تم زیت کے جھرنے کو
کچھ تشنہ لبی کو بھی تسکین بخدا دے دو

یہ جان تمہاری ہے یہ جسم تمہارا ہے
جس دام پہ بک جاؤں اتنی ہی دعا دے دو!

பஹிர் சாஹோ அகர் தேனீ ஜித்னீ பஹீ சஜா தே தோ
பஹ்லே மெரீ சாஹத் கா இன்ஆம் ஜரா தே தோ

ஹா(ன்) ஸாஃப் சஹுபா லேனா, துன்யா ஸே மெரீ உல்ஃபத்
தோ சார் ஸிதாரோ(ன்) கோ தாமன் கீ ஹவா தே தோ

சஹ்நேலியே ஜாதீஹோ தும் ஸாஜ் மெரா முஜ் ஸே
இஸ் ஸாஜ் மே போஷீதா வொஹ் கீத் மெரா தே தோ

ஹா(ன்) ஷௌஃக் ஸே சஹல்னீ ஹோ மேரா ஹீ தோ ஸீனா ஹை
தீரோ(ன்) கோ ஸம்பஹல்னே கீ ஃபுர்ஸத் தொ ஜரா தே தோ

ஹா(ன்) ரோக் தியா கர்னா தும் ஜீஸ்த் கே ஜஹர்னே கோ
குச் திஷ்னா லபி கோ பஹீ தஸ்கீ(ன்) பஃகுதா தே தோ

ஏ ஜான் தும்ஹாரீ ஹை ஏ ஜிஸ்ம் தும்ஹாரா ஹை
ஜிஸ் தாம் பெ பிக் ஜாவு(ன்) உத்னி ஹீ துவா தே தோ

கஜல் பாடல் எண் 33இன்
உருது மொழிபெயர்ப்பு

خوابوں سے جدا کر کے کیوں مجھ کو سلاتے ہو
کیوں آگ لگاتے ہو کیوں آگ بجھاتے ہو

جب ٹوٹ چکے پیکر، آئینہ دکھاتے ہو
بے مثل بنانے کا کیوں ڈھونگ رچاتے ہو

کیوں سوکھی ندی دے کر کشتی میں بٹھاتے ہو
کیوں میرے اندھیروں میں آرام مناتے ہو

نقطوں سے لکیروں کے رشتوں کو مٹاتے ہو
دفا کے سوالوں کو کیوں بھاگ بھی جاتے ہو

ஃக்வாபோ(ன்) ஸே ஜுதா கர்கே க்யூ(ன்) முஜ் கோ ஸுலாதே ஹோ
க்யூ(ன்) ஆக் லகாதே ஹோ க்யூ(ன்) ஆக் புஜ்ஹாதே ஹோ

ஐப் டுட் சுகே பைகர் ஆயீனா திக்ஹாதே ஹோ
பேமிஸ்ல் பனானேகா க்யூ(ன்) போங்க ரசாதே ஹோ

க்யூ(ன்) ஸலிக்ஹி நதி தேகர் கஷ்தீ மெ பிட்ஹாதே ஹோ
க்யூ(ன்) மேரே அந்தேரோ(ன்) மே ஆராம் மனாதே ஹோ

நுஃக்தோ(ன்) ஸெ லகீரோ(ன்) கே ரிஷ்தோ(ன்) கொ மிடாதே ஹோ
தஃப்னா கே ஸவாலோ(ன்) கோ க்யூ(ன்) ப்ஹாக் ப்ஹீ ஜாதே ஹோ

தஞ்சை மாவட்டத்தில் பிறந்த ஓவியர் செழியன் (13.07.1961). குடந்தை அரசினர் நுண்கலைக் கல்லூரியில் பயின்று இளங்கலைப் பட்டத் தேர்வில் (1980) முதல் வகுப்பிலும் முதல் இடத்திலும் தேர்ச்சி பெற்றவர்; வெவ்வேறு பாணிகளான ஓவியக்கலைப் பரிமாணங்களில் பயணம் செய்து எதார்த்த வாதம் உட்பட நவீனத்துவத்தின் பன்முகக் கூறுகளையும் உள்வாங்கிக் கொண்டவர். மாநில, தேசிய, உலக அளவிலான ஓவியக் காட்சிகள் பலவற்றில் இவர் படைப்புகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

ஓவியம், சிற்பம் ஆகிய கலைகள் பற்றி மூன்று நூல்களை எழுதி வெளியிட்டதோடு முன்னணி ஏடுகளில் குறிப்பிடத்தக்க கலை விமர்சகராகவும் விளங்கி வருபவர். மேடைகளில் இசைப் பின்னணியில் விரைந்து படைக்கும் கீறல் வகை ஓவியம் இவருடைய தனித்துவம். கலைகளில் குறுக்கு வெட்டுத் தோற்றங்களினூடாகப் பயணம் செய்து, அவற்றின் நுட்பங்களைத் தீரட்டி வந்து ஓவியங்களை ஒரு நிகழ்த்துகலையாகவே உருவாக்குபவர்.

1985இல் லலிதகலா அகாதெமியின் சிறந்த மாணவருக்கான பரிசைப் பெற்றதோடு, முதுநிலை ஓவியர்களுக்கான கேம்லின் தென்மண்டலப் பரிசையும் 2004இல் வென்றவர். இவற்றோடு இன்னும் பல பரிசுகளைப் பெற்றுள்ள இவர் ஆர்ட் ஃபிளைஸ் என்னும் கலையியக்கத்தை உருவாக்கி நடத்தி வருகிறார். உள்நாட்டிலும் வெளிநாட்டிலும் பொது, தனியார் அருங்காட்சியகங்களில் இவர் படைப்புகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

உருதுக் கவிதை இலக்கியத்தில்
தலைசிறந்த கவிதை வடிவமாகத்
திகழும் "கஜல்" கவிதைகளைத்
தமிழில் இயற்றி இலக்கியக்
கொடையாக அளித்துள்ளார்
கவிஞர்! தமிழ்க் கவிதை
இலக்கிய உலகிற்கு இது புதிய
வரவு மட்டுமல்ல, புதிய
ஸ்பரிசும், புதிய அனுபவமும்
ஆகும். "கஜல்" எனும் உருதுக்
கவிதை வடிவத்தை அதன்
அகப்புறக் கோட்பாடுகளுடனும்
மரபுக் கூறுகளுடனும் எந்த
அளவிற்குத் தமிழில்
கொண்டுவர இயலுமோ அந்த
அளவிற்குக் கவிஞர் தமிழன்பன்
அவர்கள் இயற்றியுள்ள இந்தக்
"கஜல்" பாடல்கள் நிச்சயமாகப்
பிரதிபலிக்கின்றன.

ஏ.எஸ்.சக்ஷாத் புகாரி

துணைத் தலைவர்

தமிழ்நாடு அரசு உருது அகாதிமி